

UVODNIK

Spet so pred nami praznični dnevi, tokrat najbolj priljubljeni – božični in novoletni. Vsi premišljujemo o tem, katere želje so se nam uresničile in katere cilje bomo morali šele uresničiti. Kmalu bo petnajsto leto 21. stoletja postalo nov spomin v naših življenjih. In spet smo pri spominih. Je pač tako, da so prazniki po pravilu povezani s spominom ali bolje rečeno: s tradicijo.

Nekaj se je zgodilo, kot smo si želeli, marsikaj pa tudi, na kar nismo mogli vplivati. Vsak po svoje se ga bo spominjal po dobrem ali slabem ali pa bo morda rekel, da je minilo kot vsako doslej. Kakorkoli že. Leta in korake puščamo za seboj, le spomini ne tonejo v pozabo. Skriti so v koticah naših misli, velikokrat se nam utrnejo kot padajoča zvezda in nam na obraz rišejo nasmehe. Včasih se s tem nasmehom utrne tudi solza. Spomini nas velikokrat odpeljejo tudi v svet brezskrbnega otroštva, neprestanih iger in potolčenih kolien. Prav spomini so tisti, ki zaznamujejo vsakega izmed nas. Govorijo o trenutkih in o ljudeh, ki jih imamo radi. O okolju, ki nas je oblikovalo. O malih stvareh, ki nas osrečujejo, pa tudi o ovirah, ki smo jih na naši življenjski poti premagali. Ob vsem tem smo si nabrali tudi zvrhano mero izkušenj, iz katerih črpamo za naš vsakdan. Spomini so naše življenje. Potrudimo se, da bo spomin na nas nekemu polepšal dan ali pa morda priklical nasmeh na obraz. So kot mozaik, katerega vsak kamenček je del celote.

Božič in novo leto sta dneva, ko se vsa družina resnično zbere skupaj. Božič prinaša v naše domove polno toplino in svojevrstne romantike, novo leto pa nas polni z optimizmom in s pričakovanji.

Danes uveljavljeno praznovanje božiča je povezano tudi z osrednjo osebnostjo, ki ima rdeče belo obleko in se vozi na saneh v spremstvu jelenčkov in s pomočjo škratov obdaruje (pridne) otroke v noči s 24. na 25. december. Imenujemo ga Božiček. Ker se je z njim božič spremenil v potrošniško naravnani praznik s kupom daril pod smrekami nenavadnih barv in materialov ter pretirano okrašenih mestnih ulic, trgovin in domov, mu marsikdo nasprotuje.

Ne glede na vse, pa je pomembno le to, da ostajata božič in novo leto praznika, ko se družina zbere in se skupaj poslovilo od starega leta oziroma pričaka novo. Izrečene želje preženejo marsikatero tegobo, še zlasti ljudem, ki nimajo nikogar od sorodnikov in so osamljeni. Zato se potrudimo, da bo naš stisk roke, beseda, objem ali samo nasmeh nekemu polepšal njihov dan in pregnal žalost.

V dneh, ki so pred nami, je torej prav, da jih preživimo v družbi svojih najdražjih, v krogu svoje družine, sorodnikov, prijateljev. To naj bo čas, ko lahko drug drugemu naklonimo nepozabne trenutke, delimo ljubezen in izkazujemo hvaležnost. Ker pa so resnično bogastvo vsakega človeka njegova dobra dela za druge in ne v pisan papir zavita darila pod okrašeno smreko, se zazrimo v svoje srce in si obljubimo biti še boljši – tako do sebe kot drugih. Namesto tekanja po trgovinah za darili si podarimo skupaj preživeti čas. In ne pozabimo: največ daruje tisti, ki daruje sebe.

Vsem bralcem in sodelavcem Lista iz Markovcev želim lepe božične praznike ter zdravo in mirno leto, ki prihaja. Naj vas toplina praznikov spremlja vse leto.

Irena Pukšič, urednica

Foto: Slavica Petrovič

Kolikor ivja se ob božiču na vejah blesti, toliko sadja prihodnje leto zori.

Novo leto je gaz naših skupnih poti

Ob koncu leta je čas, ko se ozremo nekoliko nazaj, naredimo neke vrste inventuro in se spomnimo, kaj nam je v minulem letu ali pa celo v daljšem obdobju uspelo.

Na celotnem področju naše občine smo izvedli veliko projektov, ki imajo širok družbeni pomen in veliko projektov, ki izboljšujejo kvaliteto bivanja naših občanov in občanov. Potrebno je omeniti dokončanje kanalizacije v osmih vaseh naše občine (Borovci, Bukovci, Markovci, Prvenci, Sobetinci, Stojnci, Strelci, Zabovci) s čistilnima napravama v Markovcih in na Forminu. Trudimo se najti vir financiranja za Novo vas, ki je še edina vas brez kanalizacije, saj nam izgradnje niso priznali v projektu iz kohezijskih skladov, zato moramo denar zagotoviti od drugod in ga v naslednjem letu tudi bomo. Ob omenjanju gradnje kanalizacije je pomembno tudi to, da smo pravočasno izdali odločbe o komunalnem prispevku in s tem dejanjem prispevali k temu, da je priključek na kanalizacijsko omrežje mnogo cenejši kot v nekaterih drugih občinah. Ob gradnji kanalizacije smo vsepovsod, kjer je tekla trasa po cestah, te tudi obnovili. Teh cest je okrog 15 km. Ob modernizaciji ceste Bukovci–Novi Jork smo v sodelovanju z DEM obnovili in razširili tudi most čez kanal. V obrtni coni smo prodali vse infrastrukturno opremljene parcele in na nekaterih že rastejo novi poslovni objekti, ki bodo prinesli približno 100 novih delovnih mest. Dokončali smo tudi kolesarske steze: skozi Zabovce do meje z občino Ptuj, od obrtne cone do Sobetincev, skozi celotne Stojnce in del naselja v Bukovcih ter od Bukovcev do Mar-

kovcev. V zgornjem delu Bukovcev smo zgradili novo cesto in s tem novo ulico, kjer je nastalo več dostopnih gradbenih parcel in je že zgrajenih nekaj novih hiš. Podobno smo storili tudi v Hujkarih. Dokončali smo tudi kolesarske steze (tako imenovane hodnike za pešce in kolesarje): skozi Zabovce do meje z občino Ptuj, od obrtne cone do Sobetincev, skozi Stojnce, od Bukovcev proti Markovcem. Na razpisu smo pridobili sredstva in na delu, kjer je nekoč potekala glavna cesta iz Ptuja proti Zavrču, uredili cestno postajališče in s tem postali prijaznejši do kolesarjev in drugih udeležencev v prometu. Znotraj nekaterih vasi smo uredili veliko pločnikov. V Stojncih smo zgradili center za medgeneracijsko druženje, predstavili vaško kapelo in uredili njeno okolico. Zaradi napake pri gradnji večnamenske dvorane v Bukovcih smo uredili in utrdili ostrežje omenjene dvorane, ker je

postala nevarna za uporabo. V Sobetincih je zgrajen nov vaški dom. V občinski stavbi smo uredili mansardne prostore za potrebe etnološke zbirke, ki je že postavljena in odprta za javnost. Ob stavbi smo zgradili dvigalo, s katerim starejšim občanom in invalidom omogočamo lažjo dostopnost do storitev, ki jih nudi naša občina in drugi ponudniki storitev v občinski stavbi.

Ob vsem naštetem je pomembno tudi to, da še vedno zelo dobro skrbimo za našo šolo in vrtec, za vsa društva in druge organizirane ter registrirane dejavnosti v občini. Na omenjene sem kot župan zelo ponosen, saj nekateri izmed teh dosežajo vrhunske rezultate doma in v tujini. Kljub temu da naša država vedno znova s finančnimi rezi posega v občinske proračune, v prihodnost zrem z optimizmom in si želim še polepšati naš vsakdan, zato naj končam z mislijo in čestitko:

*Novo leto je topel stisk
vaše in naše dlani.*

*Novo leto je tista pesem,
ki nam vsem enako zveni.*

*Novo leto je gaz
naših skupnih poti.*

*Spoštovane občanke in občani,
želim vam vesel božič
ter zdravo, veselo
in uspehov polno
novo leto.*

Milan Gabrovec

Zimska praznovanja na markovskem območju

Dediščina praznovanj in praznikov je na območju Slovenije zelo bogata. Tudi v Markovcih ni nič drugače. Ljudje so v preteklosti posebno pozimi imeli več prostega časa, zato je zimski čas prinesel več praznovanj kot pa denimo jesen. Ljudje so različne šege in navade razvili predvsem ob naslednjih praznikih.

Sveta Barbara

Ob Barbarinem (4. december) je bilo v Markovcih in okolici skoraj do sedemdesetih let v navadi, da so otroci prišli zjutraj k hiši z dobrimi voščili, za svoj obisk pa so dobili kakšen denar ali pa suho sadje. Ob barbarinem so po hišah hodili samo fantje, vendar samo zjutraj do devete ure, pozneje ne. Prav tako na ta dan ni smela prva k hiši priti ženska, saj naj bi to pomenilo nesrečo. Ta dan so bile prepovedane tudi koline, kajti svinja na god sv. Barbare naj ne bi mogla umreti. Sveta Barbara je veljala tudi za priprošnjico za srečno zadnjo uro.

Miklavževo

Sv. Nikolaj ali Miklavž (6. december) je eden izmed najbolj priljubljenih svetnikov pri nas in po vsej Evropi. Predvsem je priljubljen pri otrocih, ker jim prinaša darove, z Miklavževimi obhodi pa se tudi začne t. i. »veseli december«. Svetnik, ki ima god 6. decembra, je s svojim spremstvom obiskoval in obiskuje otroke v noči s 5. na 6. december, saj se Miklavževi pomočniki iz kraja v kraj razlikujejo. Približno do šestdesetih let je Miklavževo skupino sestavljalo okoli 20 oseb, več kot deset ljudi v skupini je bilo maskiranih v parklje. Pri parkljih je po navadi bil

eden glavni, ki je ostale imel zvezane na verigi ali pa na vrvi.

Svetega Nikolaja so spremljali še ministranti, kaplani, župnik in dve maski, ki sta bolj značilni za obdobje »fašenka«, to sta baba s košem in pa korant brez zvoncev in z verigo v roki.

Kdaj se je skupina v takšni obliki formirala, nam ni znano, vemo pa, da je svoje obhode izvajala do sredine šestdesetih let, saj nobeden od sogovornikov ne pomni točne letnice, kdaj je ta številčna skupina prenehala z obdarovanjem otrok.

Danes Miklavževo skupino sestavljajo škof, torej Miklavž, spremljata ga kaplan in duhovnik, dva angela, ministrant, ki nosi koš z darili, in pa štirje parklji. Tako kot nekoč obiskujejo otroke po domovih in pa po krajih, kjer je skupaj zbranih več otrok. Če se starši želijo na svojem domu ogniti tako veliki Miklavževi skupini, v določenem delu vasi na enem kraju zberejo več otrok, kjer jih nato Miklavž skupinsko obdaruje. Miklavž se od sredine devetdesetih let naprej ustavi tudi v cerkvi, kjer obdaruje otroke.

Darila za njih priskrbi župnik, plačajo pa starši. Miklavž je oblečen v liturgična oblačila, torej v rabljene obleke duhovnikov. V rokah nosi škofovsko palico, na glavi nosi škofovsko kapo, obraz pa mu zakriva brada.

Prav tako so duhovnik in kaplan, ministrant in angeli oblečeni v rabljena liturgična oblačila. Parklji nosijo rdeče kombinézone s plastičnimi maskami, v rokah pa imajo verigo, s katero ustvarjajo ropot, ko pridejo k hiši.

Foto: M. M.

Cerkvene jaslice so stare 109 let in so bile izdelane na Tirolskem.

Kaplan ima v rokah zvonček, da naznači prihod v cerkev ali kam drugam. Prav tako kaplan nosi Miklavžu knjigo, v njej pa najdemo različne pozdravne govore, molitve in druge verske obrazce.

Advent

Advent je čas, ko se verniki pripravljajo na božič. V tem času so ljudje obiskovali zornice, to so maše, ki so potekale vsako jutro v adventnem času. Ker je v adventnem času veljal tudi post, so se ga strogo držali, prav tako niso hodili na veselice in se v tem času niso poročali. Posta so se držali še nekaj let po vojni, kasneje ne več. Od Lucijinega (13. december) naprej je veljalo, da vsak dan pove, kakšno bo vreme naslednje leto, verjeli pa so tudi, da je od tega dne naprej potrebno plesti stolček iz različnih šib, vsaki dan en del in si ga kasneje nesti k polnočnicam ter med mašo na njega poklekniti in če si videl z glavo nazaj obrnjeno žensko, je bila coprnica ali pa tvoja bodoča nevesta. Devet dni pred božičem so od hiše do hiše nosili Marijino sliko, ob kateri so se potem zbirali sosedje in so po večerih molili. Vsaka vas je imela svojo sliko, starejši še pomnijo, da so nekje do sredine šestdesetih let nosili celo kip, nato so kip zamenjali s sliko, vendar je kasneje prišlo

do sporov in so to navado v sedemdesetih letih opustili. Znova so jo obudili leta 1989.

Obširneje nam o nošenju Marijine slike poroča župnik Breclj, ki je leta 1989 dal izdelati nove Marijine slike. V župnijski kroniki je zapisal: »Letos v januarju je mojster napravil 9 Marijinih slik v velikosti okrog 50 x 40 cm. Te slike smo blagoslovili, za vsako vas eno. Zadaj je napisano ime vasi, župnikov podpis in datum blagoslova, 12. 1. 1989. Poleg tega ima zadaj napisano geslo, za vsako vas drugačno. Te slike hodijo od hiše do hiše, podobno kot tam, kjer imajo Marijin kip 9 dni pred božičem. Ko bo prišla skozi vas, se bo začelo znova. Želeti je, da se začne pri hišni št. 1. Lepo je, če molijo skupaj s sosedi, vendar je dovoljena popolna svoboda, kaj in koliko molijo. Želi se, da preberejo odlomek iz Svetega pisma. Tako sedaj roma 9 slik po 9 vaseh.«

V adventu so se ljudje nekoč predvsem trudili in čistili hiše in okolico, če ni bilo snega, so moški ob večerih izdelovali jaslice, ki so največkrat bile papirnat ali lesene. Tudi danes ljudje ob božiču poskrbijo, da so domovi čisti in lepo urejeni, tako kot ob veliki noči. Otroci so v primeru, da še ni bilo snega, nabirali mah,

Foto: M. M.

Miklavž obdaruje otroke

Foto: PM

Adventni venček simbolizira neskončnost, svečke na njem pa pomenijo upanje.

Foto arhiv

Skupine trikraljevskih, kolednikov zbrane na dan svetih treh kraljev v cerkvi.

ženske pa so dneve pred praznikom pekle potice in »klecenprot«, ki je bil ob božiču obvezno na mizi.

Božični prazniki

Tudi ob božiču kot enem večjih praznikov je bilo pomembno, da se v hiši in okoli nje vse počisti. Ljudje so se na božič začeli pripravljati s prvo adventno nedeljo, saj še danes velja advent za čas spokornosti in duhovne priprave na božične praznike. Ob božiču so nam vsem splošno znane jaslice in smrečica, tudi v Markovcih je tako, le da so smrečico začeli postavljati dokaj pozno, šele v petdesetih letih. Kuret pravi, da je na Slovenskem že pred prihodom božične jelke bila poznana smrečica, »ki je visela s stropa narobe obrnjena. Na Ptujskem polju so takšno drevece okraševali s papirnatimi okraski, keksi, orehi in suhimi krljji.« V navadi je bilo in je še danes, da so jaslice postavljali moški, drevesce pa so pripravili in okrasili otroci na dan svetega posta, kajti štiriindvajseti december je v preteklosti veljal kot postni dan.

Na božični večer, ko so jaslice že postavljene, se je navadno zbrala vsa družina in so z molitvijo in pesmijo čakali polnočnice. Navada je bila, da so pokropili, včasih pa tudi pokadili vso hišo in gospodarska poslopja. Božičnih večerij niso poznali, še danes so božične večerje v naših krajih bolj izjema kot pravilo. Poudarek je večji na božičnem kosilu, ko se zraven družine zberejo še ostali sorodniki, predvsem tisti, ki delajo in bivajo v tujini.

Ko se je ura približala polnoči, se je vsa družina odpravila k polnočnici, le eden je ostal doma za varuha. V Markovcih je do druge svetovne vojne bila navada, da so ob prihodu domov zbudili vse živali na kmetiji in jim dali jesti, da bodo tudi one vedele, da je konec posta in kako pomemben praznik se obhaja.

Božičnih obdarovanj niso poznali do druge polovice dvajsetega stoletja. Po drugi svetovni vojni, ko je v naše kraje prišel

dedek Mraz, pa se obdarovanja pričnejo ob novem letu. Obhode dedka Mraza je organizirala šola in ta je otroke obdaroval po vaseh v vaških dvoranah, pa tudi otroci zaposlenih so v njihovih podjetjih bili deležni obiska dedka Mraza.

Božično slavlje se je nato nadaljevalo na god svetega Štefana (26. december), ko so k blagoslovu v cerkev nosili vodo in sol, malo blagoslovljene soli so nato dali jesti živalim, ostalo pa so primešali h kuhinjski soli in k blagoslovljeni vodi, ki so jo uporabljali pri različnih kropljenjih. Zadnjih deset let se je v Markovcih uveljavil tudi blagoslov konj, ki ga prej ni bilo. Verjetno je k temu pripomogla tudi ustanovitev konjeniškega kluba, ki je s to prakso tudi pričel.

Na god svetega Janeza (27. december) ali na »janžovo« pa cerkev še danes blagoslavlja vino. Takrat nesejo ljudje k blagoslovu mlado vino, ki ga je je potem vsak član družine zaužil, saj naj bi imelo zdravilne lastnosti. Tudi otroci. Ta navada je še danes živa.

Tudi praznik nedolžnih otrok (»pame-tva« – 28. december) je še danes živ. Že v preteklosti so tega dne hodili otroci po hišah s palicami in simbolično natepli ljudi. Smeli so hoditi tako fantje kot dekleta. V Markovcih in okolici medtem ko tepejo, otroci vzklikajo »frišeksun, frišeksun«, kar bi naj pomenilo »friški bote, zdravi bote«.

Praznovanje božiča se je nato nadaljevalo na silvestrski večer, ki velja za drugi sveti večer. Tudi takrat je veljalo, da je potrebno hišo pokropiti. Silvestrovanj, kot jih poznamo danes, do sredine sedemdesetih let niso poznali. Večer so preživeli doma v družini, kasneje pa so se začele pojavljati vaške veselice, kjer so skupaj dočakali novo leto.

Tudi božični koledniki v teh krajih niso bili znani, so pa ob novem letu hodili koledovat s sosednje Hrvaške, ob dnevu treh kraljev pa so koledovali domačini in

to počno še danes. Tudi danes še včasih ob novem letu pridejo Hrvati koledovat in za svoj nastop dobijo denar in kakšen kozarec vina.

Na predvečer Svetih treh kraljev, na tretji sveti večer, so prav tako pokropili in pokadili hišo, na hišna vrata pa napisali letnico in prve črke treh kraljev, npr. 20 G+M+B 15. Včasih so to storili kar domači, če ne pa koledniki, ki so prišli »pet treh kraljev«. Na praznik Svetih treh kraljev je bila navada, da so šli v cerkev po trikraljevsko blagoslovljeno vodo.

Svečnica

Z dnevom Svetih treh kraljev se je božično praznovanje zaključilo. V preteklosti je svečnica (2. februar) bila dokaj pomemben mejnik, kajti božični čas je minil in svečnica je bila zadnji dan, ko so se pospravile jaslice. Na predvečer praznika so do konca druge svetovne vojne spet hodili koledniki, tokrat so to bila domača dekleta, ki so v rokah nosile Marijin kip in dve sveči. Pri hiši so zapele svojo pesem, domači pa so jim darovali kaj malega. Ta dan so ljudje k blagoslovu nosili sveče, ki so jih prižigali, ko je kdo umiral.

M. M.

*Kam odhaja čas?
Kdo ve, če sploh odhaja,
morda le pozabi na nas
in nekje sam zase traja.*

*Le za nas ga je zmeraj manj,
tako vemo, da obstaja,
in zmeraj znova, ko mine dan,
se nam zazdi, da čas odhaja ...
(Bina Štampe Žmavc)*

Spoštovani,
ob prihajajočih praznikih vam želimo veliko ČASA, preživetega v družbi tistih, ki jih imate radi, v novem letu pa veliko kreativnih idej in načrtov. Zahvaljujemo se vam za sodelovanje pri snovanju občinskega časopisa ter vas z veseljem vabimo k nadaljnjemu soustvarjanju.

Uredniški odbor Lista iz Markovcev

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.

Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Majcen.

Tisk: Repro studio Lesjak.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si.

V korantovi deželi praznujejo: prazniki in praznovanja v Markovci na Ptujskem polju

Utrinek s predstavitve monografije, avtor Matjaž Mlinarič v sredini.

Marija Forštnarič in Matjaž Mlinarič

ADR

V drugi polovici novembra je Turistično društvo občine Markovci ob svoji 15. obletnici delovanja jubilej proslavilo z izidom monografije Markovčana Matjaža Mlinariča. Monografija, v kateri je avtor združil svoje diplomsko in magistrsko delo, govori o praznikih in praznovanjih, šegah ter navadah naših vasi. Dela se je lotil s preučevanjem literature, zlasti pa z obiski pri sogovornikih, ki so mu v domačem markovskem narečju pripovedovali o praznovanju nekoč. Vse to je opremil še z bogatim slikovnim gradivom iz preteklosti, kar monografiji daje še poseben pečat.

Predstavitve je potekala v poročni dvorani občinske stavbe, kjer so ob pogovoru z avtorjem program popestrili še članice in člani Mešanega cerkvenega pevskega zbora sv. Marko, ljudske pevke FD Markovci, kosci iz Kulturnega društva Alojz Štrafela in mladi harmonikar Anej Florjanič. Ob tej priliki sta nas nagovorila prvi predsednik TD gospod Franc Brodnjak in sedanja predsednica Marija Forštnarič. Matjažu Mlinariču ob izidu zares bogate monografije, ki je velik doprinos na področju naše kulturne dediščine, iskreno čestitamo. Monografijo lahko ob prispevku 10 € dobite pri avtorju ali v Turističnem društvu.

Več o vsebini monografije bomo poročali v naslednjih številkah Lista iz Markovcev.

Vsi so prihajali, njega ni b'lo

Predstavitve tako naslovljene pesmarice ljudskih pesmi je bila v nedeljo, 15. novembra, v stari telovadnici Osnovne šole Markovci. Ob petju ljudskih pevcev in pevcev nekaterih zborov naše občine nas je Danica Tement popeljala v svet slovenske ljudske pesmi.

Danica Tement je vse svoje življenje aktivno in spodbudno delala povsod, kjer je lahko prispevala k ohranjanju naše kulturne dediščine. Je zavedna, samozavestna, odločna, pa tudi pozitivno kritična Slovenka, ki ima rada svojo domovino, lepo slovensko besedo in pesem, ki ji je bila položena že v zibko. Spominja se celo svojega prvega nastopa s sosedovo Micko, ko sta se predstavili s pesmico »Srček jaz imam, komu naj ga dam?« Slovenka pesem je bila tako njena stalna spremljevalka na paši, druženju, številnih prireditvah, nastopanju v šolskem pevskem zboru in drugod. Prepevali so tudi doma in tako je Danica pesem in veselje do petja prenesla tudi na svoja sinova. V strahu, da bi slovenska govornica in pesem nekoč bili pozabljeni, je Danica pred nekaj leti pobrskala po svojem spominu in zapisih, obiskala starejše ljudske pevce ter zbrano gradivo objavila v pesmarici. Pesmarica je nastajala nekaj let, največ dela pa je bilo opravljenega v zadnjem letu. Letos mineva 20 let od smrti Janeza Bezjaka, svoj čas najzaslužnejšega ob-

čana naše občine, nadarjenega glasbenika – klarinetista in saksofonista, pevca, zborovodje MoPZ Alojza Štrafela Markovci, kapelnika godbe na pihala Bukovci, člana ansambla celjskega instrumentalnega kvinteta, člana Ansambla Toneta Kmetca in člana ptujkega instrumentalnega kvinteta Franca Žibrata. Sodeloval je tudi z Ansablom Mira Klinca, kjer je njegov klarinet zavenel skupaj s trobento Jožeta Balažiča, nekoč člana legendarnih Avsenikov.

Janeza Bezjaka, ki je bil rojen 13. novembra 1950 v Bukovcih, so vse do njegove mnogo prerane smrti ljubkovalno klicali Fluharček. Pri muziciranju ga je spodbujal njegov dedek Franc Šmigoc, ustanovitelj in dirigent godbe na pihala v Bukovcih. Z igranjem je začel že v osnovni šoli, kjer je velikokrat zaigral skupaj s svojim bratrancem Janezom Bezjakom, po domače Čikovim Janezom. Posebno mesto v njegovem glasbenem delovanju je imelo vodenje markovskega moškega pevskega zbora, ki ga je prevzel od Stefana Vugrinca. Svoje delo je opravljal vestno, dosledno in nepopustljivo. Bil je redoljuben človek, ki je znal vzpostaviti tudi prijateljske odnose. Janez Bezjak je

imel ob sebi življenjsko sopotnico Marijo, ki ga je podpirala v vseh njegovih načrtih. V Bukovcih sta si ustvarila družino, kjer sta skupaj s svojima otrokoma snovala svoje sanje. In prav okolje, v katerem je živel Janez Bezjak, je bilo naklonjeno ljudski pesmi. A usoda je posegla v njegovo delo: 11. maja 1995 je umrl.

Danica Tement je deset let pozneje svojo zbirko ljudskih pesmi z naslovom Vsi so prihajali, njega ni b'lo posvetila spominu nanj z željo, da se le-ta ohrani in prenese še na nadaljnje rodove.

Danica Tement nas je to nedeljsko popoldne popeljala po svoji pesmarici, ki je bila izdana v okviru Kulturno-umetniškega društva KulTura Markovci. Povedala je, da so v pesmarici pesmi, v katere je preprosti slovenski človek zliil svoja čustva ljubezni, občutke ob slovesu in izgubi dragih ljudi. To so tudi pesmi hrepenjenja po domovini in veselja ob čaši sladkega vina.

S petjem pesmi iz pesmarice so se predstavili: markovske ljudske pevke, del zbora Kor, gospa Danica nam je prebrala pesem »Klic mlade ljubezni«, ki jo je napisala ljudska pesnica Gera Kostanjevec iz Stojncev, po domače Roglarva ali Fidrehva Gera iz Nove vasi. Posebej za to priložnost so zapeli še ljudski pevci iz Bukovcev, ki sicer v takšni zasedbi ne nastopajo več. Zapeli so tudi nekateri pevci MoPZ Markovci, prireditev pa sta popestrila še klarinetist Bojan Zelenjak in harmonikar Janez Zmazek.

Danica Tement se je ob koncu zahvalila

vsem, ki so ji omogočili izdajo pesmarice: Občini Markovci in njenemu županu Milanu Gabrovcu, Neži Tement, Gregorju Zmazku in Darku Meznariču, ki so pesmi opremili z notami, Vitoslavi Cafuta in Ivanu Sivcu, katerih fotografije so se prekrasno zlele z melosom slovenske ljudske pesmi, lektorica Alenki Domanjko Rožanc in Alenki Smolej, Silvestri Brodnjak, prijateljici in sodelavki, Davidu Petroviču za oblikovanje, g. župniku ter Olgi Zorko in Idi Obran za scensko ureditev. Posebna zahvala je bila namenjena Mariji Bezjak za vsestransko pomoč. Vsi, ki so pomagali, so se honorarju za opravljeno delo odpovedali in tako zares prispevali k izdaji, za nas občane še kako pomembne pesmarice. Ob koncu so vsi pevci združili svoje glasove in zapeli nekaj najbolj znanih in najlepših slovenskih narodnih. Med njim je bila tudi naslovna pesem pesmarice Vsi so prihajali, njega ni b'lo.

Župan Milan Gabrovec je na predstavitvi pesmarice poudaril, da je izdaja te pesmarice pomembna tudi za Občino Markovci, Karolina Pičerko pa se je zahvalila Danici Tement, da je zbrala ljudske pesmi in tako pripomogla k temu, da ne bodo utonile v pozabo.

Irena Pukšič

»Korovci« na Regijskem tekmovanju znova zablesteli

V soboto, 21. novembra 2015, je na Ptuju potekalo Regijsko tekmovanje Štajerske in Pomurja odraslih pevskih zborov in vokalnih skupin. Zaradi velikega števila prijavljenih vokalnih zasedb, sta se v enem dnevu zvrstila kar dva tekmovalna koncerta. Na prvem tekmovalnem koncertu so se predstavili mešani in moški zbori, na drugem pa še male pevske skupine in dva ženska zbora. Skupno se je na tekmovanje prijavilo dvanajst zasedb, kar kaže na veliko zanimanje zborov za tovrstna tekmovalna udeleževanja. Zbore je tokrat ocenjevala tričlanska žirija v sestavi Danice Pirečnik, Tadeje Vulc in Ambroža Čopija.

Komorni zbor Kor se je na Regijskem tekmovanju preizkusil že leta 2011, kjer je prejel zlato priznanje, poleg tega pa še priznanje za najbolj obetavni zbor, za najboljši mešani zbor ter za najboljšo izvedbo ljudske pesmi.

Tudi letos so »korovci« Regijsko tekmovanje vzeli zares, kar kaže tudi njihova uvrstitvev. Komorni zbor Kor je namreč

osvojil zlato priznanje z odliko za osvojenih 90,3 točk. Temu so dodali še posebno priznanje za najboljšo izvedbo moderne skladbe. Tega priznanja so morda še posebej veseli, saj so dobili priznanje za pesem Nekaj je v zraku, ki jo je na besedilo Toneta Pavčka napisal njihov umetniški vodja Daniel Tement. Poleg tega pa je Komorni zbor Kor prejel še priznanje za najboljšo zasedbo tekmovanja. Srečni, ponosni in polni novega zagona se člani Komornega zbora Kor že pripravljajo za nekatera tekmovanja, ki sledijo v letu 2016. Zaradi tako dobre uvrstitve na omenjenem Regijskem tekmovanju pa se bo zbor predstavil tudi na državnem tekmovanju Naša pesem, ki bo 23. in 24. aprila 2016 potekalo v Mariboru. Če pa bodo po Naši pesmi še imeli kaj moči, pa se bodo podali še na kakšno mednarodno tekmovanje v bližini. Tokrat jih vleče na morje...

Poleg udeleževanja na tekmovanjih pa bo Komorni zbor Kor izvedel tudi nekaj koncertov. Že v času Kulturnega prazni-

ka in Valentinovega pridete na vrsto vsi ljubitelji slovenskih pesmi, saj bodo »korovci« izvedli koncert slovenskih ljudskih pesmi in pesmi pokojnega Slavka Avsenika prirejenih za zbor. Slišali pa jih boste lahko tudi na manjših dogodkih v občini in tudi izven nje.

»Korovcem« je najpomembneje, da se med seboj povezujejo in tudi rastejo s skupnim prepevanjem, kljub temu pa so dobrih rezultatov na tekmovanjih zelo veseli, saj tako dobijo potrditev in tudi nagrado za svoje trdo delo.

Neža Tement

KUD Markovski zvon: VEDNO VEČ NAS JE!

V Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon od začetka sezone beležimo porast novih članov v prav vseh sekcijah društva. Novi pevci in pevke so se pridružili Mešanemu cerkvenemu zboru sv. Marko, najmlajšim Zvončkom, ki jih je krepko čez 30, pa Komornemu zboru Glasis, ki je prav tako razširil svoje vrste.

In prav Komorni zbor Glasis, ki ga že tretje leto vodi zborovodja Ernest Kokot, se je v preteklem obdobju najbolj izkazal. Udeležil se je 5. regijskega tekmovanja odraslih pevskih zasedb na Ptuju, kjer je osvojil zlato priznanje z odliko za doseženih 90 točk. Ob tem je prejel še priznanja za obetaven zbor, najboljšo izbiro programa ter priznanje za najboljšo izvedbo ljudske pesmi Zrešlo je žito avtorja Slavka Šuklarja, sicer priredbe prekmurske ljudske. Zborovodja Kokot ob tem dodaja: »Izjemno smo veseli uspeha. Za naš zbor to pomeni še eno potrditev, da delamo dobro in v pravi smeri. Ponosni smo tudi, da smo obojni predstavniki iz Markovcev edini dosegli zlato priznanje z odliko v naši regiji (poleg nas še KZ Kor). Za vsak uspeh je potrebno delo, ki se ga v zboru še kako zavedamo. Tudi v prihodnje želimo nadaljevati na podoben način, se v drugi polovici sezone predstaviti na mednarodnem zborovskem tekmovanju, predvsem pa uživati v tej čudoviti dejavnosti in se predajati glasbi.« Tudi preostale sekcije društva pridno delajo in se trenutno pripravljajo na 21. tradicionalni božični koncert v domači cerkvi, ki bo na štefanovo ob 17. uri. Koncert bodo nato ponovili še v mariborski stolnici v sredo, 30. januarja, dan pred tem pa se bomo

najmlajši Zvončki in ministranti, skupaj s starši, odpravili na ogled živih jasic v Postojnsko jamo, kjer bodo pevci tudi zapeli. Ob božičnih praznikih vam voščimo miru, zadovoljstva in razumevanja, v novem letu pa izpolnitev vseh dobrih želja. Vabljeni na božični koncert, ki naj popestri praznične dni s prijetnimi melodijami.

ADR

Pretekli uspehi na področju kulture

Zlata plaketa za Pihalno godbo Markovci

Pihalna godba Markovci, ki jo vodi **prof. Peter Gojkošek**, je na 20. državnem tekmovanju slovenskih godb v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla, ki je potekalo 7. novembra v Ormožu, osvojila zlato plaketo.

Zlato priznanje z odliko za Komorni zbor Kor in Komorni zbor Glasis

21. novembra je na Ptuju potekalo regijsko tekmovanje odraslih pevskih zasedb. Udeležila sta se ga oba komorna zbora, ki delujeta v naši občini, in oba edina izmed 12 sodelujočih zborov prejela zlato priznanje z odliko. Poleg tega je posamezni zbor prejel še številna priznanja.

Komorni zbor Glasis pod vodstvom **Ernesta Kokota** je z osvojenimi 90 točkami je prejel še priznanje za obetaven zbor, priznanje za najboljšo izbiro programa in priznanje za najboljšo izvedbo slovenske ljudske pesmi Zrešlo je žito (Slavko Šuklar/slovenska ljudska).

Komorni zbor Kor pod vodstvom **Daniela Tementa** je osvojil 90,3 točke, poleg tega pa še priznanje za najboljši mešani zbor, priznanje za najboljšo zasedbo regijskega tekmovanja, priznanje za najboljšo izvedbo skladbe, napisane od leta 1985 do danes, Nekaj je v zraku (Daniel Tement/Tone Pavček).

Iskreno čestitamo!

Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon

ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter prazniku sv. Štefana
vkljudno vabi na

TRADICIONALNI BOŽIČNI KONCERT

v soboto,

26. 12. 2015, ob 17. uri

v cerkvi sv. Marka.

Nastopili bodo:

Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček

Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko

Cerkveni pevski zbor Jutranja zarja

Komorni zbor Glasis

15. Miklavžev koncert Pihalne godbe Markovci

Godbenice in godbeniki Pihalne godbe Markovci smo se po uspehu na 20. tekmovanju godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla, ki je potekalo 7. novembra v prireditvenem šotoru na Hardeku v Ormožu, kjer smo ponovno osvojili zlato plaketo, temeljito pripravili na naš 15. tradicionalni Miklavžev koncert. Izvedli smo ga v nedeljo, 6. decembra, v večnamenski dvorani v Markovcih.

Ker je o našem uspehu na tekmovanju že bilo pisano, tokrat pozornost posvečamo koncertu. Priprave na ta koncert so se pričele že v drugi polovici letošnjega avgusta, ko smo po »poletnih počitnicah« ponovno zavzeto začeli z našimi rednimi vajami. Tako smo se istočasno pripravljali na tekmovanje v Ormožu in deloma že premlevali koncertni program.

Glavnina priprav in preigravanja koncertnega programa je bila zajeta na naših intenzivnih vajah od 20. do 22. novembra. Letos smo intenzivne vaje drugič zapovrstjo izvedli v Lukovem domu na Kopah, kjer smo se ponovno odlično počutili. Bilo je prvič odkar godba organizira intenzivne vaje, da je v dveh dneh zapadlo skoraj 30 centimetrov snega.

Tako smo imeli opravka tudi z zimskimi radostmi, kar so naši mladi godbeniki z veseljem sprejeli.

Letošnji Miklavžev koncert je za nas bil nekaj posebnega. Odločili smo se, da ne bomo nikogar gostili, saj smo imeli pripravljene dovolj lastnega programa za celoten koncert.

Že prihod godbenikov na prizorišče je bil nekaj novega in posebnega, saj sta naša člana Nina Tomažič in Niko Kostanjevec

na klavir zaigrala koračnico Johanna Straussa st., Radetzky marsch. Godbenice in godbeniki smo po »sekcijah« prikorakali na oder in tako polnili našo zasedbo.

Koncert smo razdelili v različne tematske sklope. Začeli smo s tremi koračnicami, ki so železni repertoar vsakega orkestra, ki izvaja tovrstno glasbo: Na Rogli, Gremo na Štajersko in Po Savci, po Dravci. Sledil je sklop tekmovalnih skladb, s katerimi smo dosegli zlato plaketo: La Bonita, Show music no. 1 in Alvamar Overture. Moramo priznati, da je bil ta del za nas godbenike najtežji, saj so skladbe zelo zahtevne. Da smo si lahko malo oddahnili, sta poskrbela Nina in Niko, ki sta na klavir štiriročno zaigrala dve skladbi, in sicer Pepperoni rag in Calypso. Nadaljevali smo s sklopom, ki smo ga poimenovali »obletnice«. Igrali smo skladbe avtorjev ali izvajalcev, katerih v letu 2015 obeležujemo obletnico rojstva ali smrti. Tako smo izvajali Wolfganga Amadeusa Mozarta Alla Turca Allegretto. Naj poudarimo, da je priredbo te skladbe za našo godbo napisala Nina Tomažič. Sledila je skladba Always on my Mind Elvisa Presleya, nadaljevali smo s slovensko popevko Med iskrenimi ljudmi Mojmirja Sepeta, ki jo je odlično zapela naša članica Vanesa Tomažič. Ponovno je sledil kratek odmor za nas godbenike, saj je Nina tokrat sama na klavirju zaigrala skladbo Don't cry for me Argentina, ki jo je pred leti izvajala pop pevka Madonna. Vsi smo nadaljeva-

li z venčkom pesmi Erica Claptona Pop and Rock Legends: Eric Clapton. Sledili sta skladbi Jamesa Hornerja Braveheart iz istoimenskega filma Braveheart in My Heart will go on iz filma Titanic. Ponovno je zadnjič »vskočila« Nina s klavirskim nastopom in zaigrala znano Joplinovo skladbo Entertainer. V zadnjem sklopu smo godbenice in godbeniki zaigrali še tri pesmi našega velikana slovenske narodno-zabavne glasbe Slavka Avsenika: Prelepa Gorenjska; Prijatelji, ostanimo prijatelji in na svetu največkrat predvajana Na Golico. Seveda smo na zahtevo občinstva morali odigrati še dodatek.

Koncert je zelo duhovito in na svojstven način vodil in povezoval gledališki igralec Blaž Šef, član Mladinskega gledališča Ljubljana. S svojimi anekdotami in jezičnimi izjavami je dodal piko na i celotni izvedbi koncerta, za kar se mu zahvaljujemo.

K zvokovni in vizualni podobi in izvedbi koncerta je svoje doprinesla zvokovna in svetlobna kulisa, ki jo je odlično izvedel Dejan Nipič s svojo ekipo.

Zasluga za odlično izvedbo našega koncerta gre vsem godbenicam in godbenikom, največjo zahvalo pa prejme naš dirigent Peter Gojkošek.

Potrudili se bomo, da boste v prihodnje Pihalno godbo Markovci še slišali in videli izvajati podobne koncerte, kot je bil 15. Miklavžev koncert 2015.

Godbenice in godbeniki Pihalne godbe Markovci

Godemo in pojemo v korantovi deželi

V Društvu upokojencev Markovci že osmo leto deluje skupina ljudskih godcev in pevcev z imenom Hišni ansambel DU Markovci. Skupino vodi Franc Panikvar, skupaj pa šteje 6 članic in članov. Igrajo in prepevajo ljudske in ponarodele pesmi ter tako skrbijo, da ta del naše kulturne dediščine ne bi odšel v pozabo. S svojimi nastopi popestrijo in obogatijo različne prireditve tako v domači občini kot izven nje. Praviloma se udeležujejo tudi vseh srečanj takšnih in podobnih skupin. Zaigrajo na različnih jubilejih članov društva in povsod, kamor so povabljeni.

V zadnjem letu so v skupini imeli nekaj zdravstvenih težav. Končno se je vse uredilo in tako so člani 21. novembra pripravili že 4. srečanje ljudskih godcev in pevcev v Nova vasi pri Markovcih pod naslovom »Godemo in pojemo v korantovi deželi«. Skupin, ki želijo sodelovati na tovrstni prireditvi, je kar preveč, zato se je vedno težko odločiti koga povabiti, saj se nikomur ne bi radi zamerili. Tako smo letos prisluhnili 15 skupinam. Sodelujoči in tudi obiskovalci so bili mnenja, da je letošnje srečanje bilo najboljše doslej.

Zahvaljujejo se vsem, ki so jim na kakršenkoli način pomagali pri organizaciji prireditve. Takih dobrotnikov je bilo kar nekaj: od lokalne skupnosti, obrtnikov podjetij in tudi posameznikov. Vsem še enkrat hvala.

Našim godcem in pevcem želimo da še dolgo ostanejo čili in zdravi, da bi nas lahko še dolgo razveseljevali s svojim igranjem in petjem.

TM

Prostovoljstvo bogati

Podmladek RK Osnovne šole Markovci je skupaj s člani OORK in župnijsko Karitas na miklavževo soboto organiziral obisk v domu starejših v Muretincih. Najprej je bila sv. maša, ki jo je daroval naš g. župnik, nato je sledil kratek in pester kulturni program, ki so ga pripravili učenci. Zaplesala je skupina plesalk iz nižjih razredov, recitatorji, glasbeniki in ljudske pevke sekcije FD Markovci. Članice OORK in župnijske Karitas so spekle pecivo in druženje nadaljevali ob prij-

tnem klepetu in prigrizku ter starejšim stanovalcem tako popestrili sobotni dopoldan, ki je bil že predbožično razpoložen. Z otroki smo obiskali tudi tiste, ki se niso mogli udeležiti srečanja, ker jim bolezen to onemogoča. Bili so zelo veseli našega obiska in si zaželeli, da jih v naslednjem letu večkrat obiščemo. Vodja doma starejših v Muretincih, ga. Jelka Sušnik, je bila naše pripravljenosti za prostovoljno druženje zelo vesela, saj imajo v naslednjem letu v načrtu, da se

dom še bolj povezuje v življenje ljudi iz soseščine, zato si želi, da bi otroci še pogosteje obiskovali stanovalce doma. S tem zunanjim sodelovanjem si tudi mi želimo, da bi otrokom približali delo prostovoljstva, ki ga odlikujejo spoštovanje do bližnjega in starejših, iskrenost in poštenost, sprejemanje drugačnosti in predvsem, da se ne norčujejo svojim sošolcem ali komer koli drugemu. Osve-

ščenost otrok, da razumejo svoje starše, če jim ti ne morejo kupiti tistega, kar si želijo, je nujna. Več in pogosteje se bomo o tem pogovarjali z otroki, lažje bodo sprejemali dejstvo, da ne morejo dobiti vsega na pladnju. Tudi odrasli prostovoljci so dober vzgled otrokom, zato je tudi naša naloga, da jih z dejanji spodbujamo k različnim oblikam prostovoljnega dela.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog

Šolarji so s plesom in pesmijo razveselili stanovalce v domu starejših v Muretincih.

Podpis gradbene pogodbe

Župan občine Markovci Milan Gabrovec je v preteklih dneh podpisal gradbeno pogodbo za izgradnjo še preostalih krajših odsekov kanalizacije, ki jih osnovni projekt »Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju tujskega polja, sistem 3 Bukovci-Formin«, ni zajemal. Gre za kanale v naselju Bukovci, in sicer za kanal v zaselku »Lunovci«, kjer je potrebno zgraditi 391 m gravitacijskega voda in 391 m tlačnega voda kanalizacije, vključno s črpališčem, drugi večji kanal 3.7.2, do h. š. 79 – 83A ter en krajši odsek kanala 3.12.3 ob h. št. 10. Za izvedbo del je bil izbran izvajalec Komunalno podjetje Ptuj d.d., Puhova ul. 10, 2250 Ptuj. Pogodbena vrednost del je 209.154,54 EUR (brez DDV). Rok izvedbe del je 60 koledarskih dni. Glede na pričakovane zimske vremenske razmere pričakujemo dokončanje del v spomladanskih mesecih 2016.

BZ

NA PTUJSKEM OBMOČJU NI VEČ NEZAVAROVANIH ŽELEZNIŠKIH PREHODOV

V OKVIRU NAJVEČJEGA INFRASTRUKTURNEGA PROJEKTA NA PODROČJU ŽELEZNIC SE ZAKLJUČUJEJO AKTIVNOSTI NA PTUJSKEM OBMOČJU

V okviru projekta Rekonstrukcija, elektrifikacija in nadgradnja železniške proge Pragersko-Hodoš za hitrosti do 160 km/h; Modernizacija nivojskih prehodov in izvedba podhodov na železniških postajah se izvaja vrsto ukrepov, ki bodo znatno prispevali k razvoju železniške infrastrukture. S projektom bodo doseženi strateški cilji razvoja železniške infrastrukture Republike Slovenije, ki strmijo k izboljšanju prometne varnosti, spodbujajo nacionalni gospodarski razvoj, zmanjšujejo negativne vplive na okolje in zagotavljajo ustrezno železniško povezavo s širšim evropskim prostorom. Investitor projekta je Ministrstvo RS za infrastrukturo, Direkcija RS za infrastrukturo, vrednost projekta je 465,5 mio €. Finančni prispevek Kohezijskega sklada Evropske unije znaša 231,1 mio €.

Na ptujskem območju poteka v okviru projekta Rekonstrukcija, elektrifikacija in nadgradnja železniške proge Pragersko-Hodoš za hitrosti do 160 km/h; Modernizacija nivojskih prehodov in izvedba podhodov na železniških postajah več aktivnosti, ki so v zaključnih fazah.

Najpomembnejša pridobitev za prebivalce Mestne občine Ptuj je zagotovo rekonstrukcija železniške postaje Ptuj in na novo urejen podhod za pešce in kolesarje v centru mesta, ki zagotavlja večjo varnost in lažjo dostopnost z ene na drugo stran železniške proge. Podhod je namenjen pešcem in kolesarjem v postajnem območju in nadomešča nivojski prehod. Ob strani podhoda se nahaja tudi dvigalo za funkcionalno ovirane osebe.

Prebivalci so prav zagotovo opazili tudi gradnjo protihrupnih ograj, ki so nameščene ob vstopu na postajo in na nekaterih odsekih ob železniški progi, na primer na Zagrebški ulici, ob Natašini poti, na Špindlerjevi ulici in povsod tam, kjer se nahajajo strnjena naselja,

ki so izpostavljena višji ravni hrupa zaradi železniškega prometa. Gre za ukrep, ki služi preprečevanju prekomernih vplivov na okolje. Z njimi so na območju železniške proge Pragersko-Hodoš zaščitena vsa preobremenjena območja ter stavbe, skupno v dolžini 13,5 kilometra. Za zagotovitev ustrezne zaščite pred hrupom je bila izvedena tudi pasivna protihrupna zaščita 145 stavb. Najučinkovitejši ukrep zmanjševanja hrupa pa predstavlja elektrifikacija 109-kilometrskega odseka železniške proge in s tem postopna zamenjava dizelske vleke z elektro vleko. Zmogljivejša elektro vleka namreč omogoča večjo obremenitev vlakov. Obenem pa se bo močno zmanjšala raven hrupa, ki je vrsto let motil okoliške prebivalce.

V okviru projekta je potekala modernizacija proge, med katero se uvršča tudi urejanje vseh križanj cest z železnico. Tako je bilo na železniškem odseku Pragersko-Hodoš urejenih kar 78 prehodov; 32 nivojskih prehodov je bilo ukinjenih, 27 nivojskih prehodov moderniziranih oz. urejenih z zavarovanjem z avtomatsko napravo za zavarovanje, 19 prehodov je bilo urejenih izvennivojsko (od tega 12 podvozov, 2 podhoda za pešce in kolesarje ter 5 nadvozov). Tako na odseku Pragersko-Hodoš ni več nezavarovanih prehodov, ki bi bili označeni zgolj z Andrejevim križem.

Na ptujskem območju je bil urejen podvoz na lokalni cesti v Stražgonjci, podvoz Jablane, podvoz in postajališče v Cirkovcah, podvoz v Strnišču, nadvoz državne ceste v Zgornji Hajdini, nadvoz regionalne ceste in podvoz lokalne ceste v Dornavi ter nadvoz državne ceste v Moškanjcih. Obstoječe železniške prehode se je zavarovalo z zapornicami ali polzapornicami. Ti ukrepi povečujejo varnost ob železniških prehodih in zagotavljajo druge prometno-tehnološke učinke, kot so dvig hitrosti vlakov, pretočnost cestnega prometa, skrajšanje časa potovanja in nenazadnje izboljšanje kakovosti storitev železniškega prometa.

Nadvoz Dornava

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013, razvojna prioriteta 1 - Železniška infrastruktura – KS.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO
DIREKCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA INFRASTRUKTURO

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Kohezijski sklad

- izolacijske fasade
- barvanje fasad
- zaključni ometi
- vsa notranja slikopleskarska dela
- dela po sistemu knauf
- zaključna gradbena dela

SLIKOPLESKARSTVO DEMIT FASADE

Jože VOGLAR s.p.
GSM: 041 226 204

Zabovci 98,
2281 Markovci
Tel.: 02/766 90 91

Želimo vam
vesele božične praznike
in vse dobro
v novem letu 2016!

Ustvarjalna urica v Bukovcih

2. decembra je vaška knjižnica Bukovci organizirala ustvarjalno urico za otroke in njihove starše. Zbralo se je precej malih nadobudnežev, ki so izdelovali praznično dekoracijo za prihajajoče praznike. Sejna soba v večnamenski dvorani je bila polna veselega ustvarjanja. Otroci so z zanosom izdelovali novoletne smrečice in angelčke, ki so jih okrasili po svoji zamisli. Vse izdelke so lahko odnesli domov, nekaj pa so jih odstopili za okrasitev knjižnice. Čas je zelo hitro minil. Dogovorili smo se, da se naslednjič srečamo ob knjigi na pravljici uri.

Amanda Petek

Foto: AP

Dogajalo se je ...

Foto: MP

Obisk sv. Miklavža pre trgovino Špic market Tuš v Markovcih.

Foto: IP

Miklavževanje v Novi vasi

Foto: ADR

Miklavževanje v farni cerkvi

Novost v zbirnem centru

Spoštovani uporabniki, obveščamo vas, da v zbirnem centru Markovci zbiramo kože doma zaklanih prašičev za lastno uporabo.

Skupaj z občino Markovci smo ponovno nadgradili sistem zbiranja odpadkov v vaši občini. Od meseca decembra lahko v vašem zbirnem centru oddajate tudi živalske stranske proizvode (kože doma zaklanih prašičev za lastno uporabo).

Gre za vrsto odpadka, ki zahteva poseben postopek zbiranja in predelave in ga nikakor ne smemo odlagati v naravo. Zato vas vabimo, da kože doma zaklanih prašičev v skladu z odpiralnim časom pripeljete v zbirni center v vaši občini. Prezem odpadka se obračuna 0,65 € + DDV na kilogram pripeljanega odpadka.

NE POZABITE:

- gospodinjstva lahko v zbirnem centru brezplačno oddate še naslednje vrste odpadkov:
- kosovne odpadke (staro pohištvo, vzmetnice za postelje ...),
- male gospodinjske aparate (sesalniki, mlinčki, sušilci las, likalniki ...), belo tehniko (hladilniki, štedilniki, pralni in pomivalni stroji, mikrovalovne pečice ...),
- električno in elektronsko opremo (TV aparati, računalniki, radio ...),

- plastiko,
- plastično, papirno, kovinsko in stekleno embalažo,
- odpadna jedilna olja in maščobe,
- zdravila, pesticide, baterije in akumulatorje,
- izrabljene avtomobilске gume (do 50 kg/leto/gospodinjstvo),
- zavržena/uničena oblačila,
- odpadni les, okna ...

OBRATOVALNI ČAS ZBIRNEGA CENTRA MARKOVCI:

Položnici, ki jo prejmete v mesecu decembru, je priložen urnik odvoza odpadkov za leto 2016. Na urniku bodo z modrim kvadratom in kratico »ZC« označeni dnevi, ko je vaš zbirni center odprt.

NE SPREGLEJTE:

Zbirni center bo odprt samo ob dnevih, ki bodo na urniku označeni z modrim kvadratom in kratico »ZC«. Čas odprtja je glede na dan določen v legendi urnika. V letu 2016 se delno spremenijo dnevi odvoza posameznih vrst odpadkov, zato pogledajte urnik, ki je priložen položnici.

Hvala, ker skupaj z nami skrbite za življenja vredno okolje!

Vaš zbiralec odpadkov Čisto mesto Ptuj, d.o.o.

Dopis društvom in organizatorjem prireditev

Spoštovani, ker želimo, da je dogajanje v naši občini vidno tako na lokalni televiziji SIP TV kot v občinskem časopisu List iz Markovcev, vas pozivamo, da ob organizaciji vaše prireditve obvestite tudi vodstvo SIP TV in Uredniški odbor občinskega časopisa. Žal se večkrat zgodi, da prireditve spolzi ravno zaradi slabe komunikacije in obveščanja.

Prilagamo kontaktne podatke obeh medijev:

SIP TV

Branko Veselič: 041 618 044, info@siptv.si

UREDNIŠKI ODBOR

Irena Pukšič, predsednica: 031 349 296, irena.puksic5@gmail.com ali markovski.list@gmail.com

Želimo, da dogajanje spremlja čim širši krog gledalcev in poslušalcev, zato **PRAVOČASNO** poskrbite, da bo obvestilo o prireditvi prišlo tudi v roke medijem.

Rok za oddajo gradiva za List iz Markovcev je **10. februar 2016**. Pošljite ga na markovski.list@gmail.com. Kot ste lahko opazili, v vsaki številki objavimo tudi **PRIREDITVENIK**; čimprej nam posredujte osnovne informacije o dogodku za prihodnja dva meseca.

Odslej bo kronika občine Markovci na sporedu vsako **ZADNJO soboto v mesecu**.

Prav tako vas pozivamo, da prireditve redno in pravočasno vnašate v **koledar dogodkov na spletni strani Občine Markovci**. Le tako bomo dosegli, da ne bo prišlo do podvajanj, zagotovljeni pa bosta ažurnost in obveščanost. Navodila za uporabo in vnos ste prejeli, v nasprotnem primeru pa nas obvestite in vam jih bomo znova predali.

Prav tako lahko spremljate profil Občine Markovci na družbenem omrežju Facebook, kjer vas sproti obveščamo o najaktualnejšem dogajanju v občini.

Želimo vam energije in idej pri snovanju prireditev.

SIP TV IN Uredniški odbor Lista iz Markovcev

Vesna Forštnerič Lesjak, magistra farmacije s specializacijo iz antropozofske farmacije

Vesna Forštnerič Lesjak, mag. farmacije, je mlada znanstvenica in neodvisna raziskovalka, mamica in žena ter od letošnje pomladi tudi uradno naša občanka, saj sta si z možem Edijem družino in prijeten dom ustvarila v Sobotincih.

Ga. Vesna, prosila bi vas, da se predstavite našim občanom.

Z veseljem. Prihajam iz Ptuja, kjer sem obiskovala osnovno in srednjo šolo. Študirala sem farmacijo in diplomirala na Fakulteti za farmacijo Univerze v Ljubljani.

Tisti, ki spremljajo vaše delo, vedo, da niste klasična farmacevtka, ki dela v lekarni ali promovira nova zdravila. S čim se ukvarjate?

Najbrž mi je bilo to, kar počnem danes, položeno že v zibelko. (Uživam v svojem delu, saj sem že kot otrok imela neizmerno rada živali in naravo na sploh.) Starši imajo majhno družinsko kmetijo v Hvaletincih in neizmerno sem jim hvaležna, da so jo uspeli obdržati in da na njej marsikaj počnemo. Že v srednji šoli se je začelo moje osebno iskanje, saj me je zelo zanimal svet, različna gledanja nanj, filozofije ... To se je potem intenzivneje začelo razvijati v času študija, saj sem veliko potovala in srečevala zanimive ljudi in se začela vse bolj zanimati za naravo. Ob koncu študija sem bila na predavanju antropozofskega zdravnika iz Avstrije. Njegov pogled na svet in na obravnavo pacienta me je zelo navdušil, saj je bil celosten, individualen in je zaobjemal tudi duševno in duhovno komponento človeka in vse narave. Sem tip človeka, ki ne more pristati na to, da je samo materialno vse, kar obstaja in verjamem, da ljudje nismo le fizična telesa, ampak smo mnogo več od tega. Po predavanju sem pristopila do njega in ga vprašala, če pri njih obstajajo kakšne raziskave, da bi se jim želela priključiti, saj iščem temo za diplomsko nalogo in želim delati nekaj »drugačnega«. Napotil me je k Avstrijcem, kjer sem dobila dva mentorja, farmacevtko in botanika. Predlagali so mi raziskovalni projekt z rododendrom in potem se je začela moja pot. Študirala sem v Švici, v Nemčiji, Avstriji, kjer sem se udeleževala mnogih seminarjev. Bilo je mnogo potovanj in izobraževanj in hkrati praktično delo pri nas doma. To, kar sem spoznala in se naučila v tujini, sedaj počasi prenašam v naš prostor. Pri nas je še vse, kar se tiče komplementar-

ne medicine, v povojih, v tujini pa je to že vrsto let iz strani zdravnikov priznana praksa. Nekaj časa sem delala v lekarni v Salzburgu, saj tam lekarne ponujajo mnogo več kot pri nas. Ponekod imajo tudi po več kot sto različnih zeliščarskih in homeopatskih receptov, starih po 200 let in še delajo po njih. Lekarne izdelujejo same, od sirupov do tinktur, mazil, v glavnem mnogo vsega. V tujini sta homeopatija in antropozofska medicina široko priznani. Kot Slovenka sem prišla v tisto lekarno kot popolna tepka; zdelo se mi je, da sem nesposobna opravljati tisto delo, ki ga oni vsakodnevno opravljajo, kljub izobrazbi, saj me tega na fakulteti niso učili. Slovenci se imamo načeloma za zelo izobražene, toda ko prideš drugam, šele spoznaš, kako ozki smo v našem mišljenju, kar je posledica ozkoglednega šolskega in posledično tudi zdravstvenega sistema. Ker sem iskala in raziskovala po številnih državah, sem spoznala mnogo dobrih ljudi in si pridobila veliko prijateljev po vsej Evropi, od farmacevtov do zdravnikov. Če imam vprašanja, na katere ne znam odgovora, se lahko vedno obrnem na njih.

Ste predsednica Naravoslovno-izobraževalnega društva »Sapientia« in predsednica Sekcije za antropozofsko medicino Slovenije, ki deluje znotraj društva. Kaj je antropozofija in kakšno mesto imam v Sloveniji?

Antropozofija je filozofski nauk, ki jo je utemeljil dr. Rudolf Steiner. Bil je eden najvplivnejših in vsestranskih reformistov in »inovatorjev« 20. stoletja. Antropozofija je tako osnova številnih smeri na različnih življenjskih področjih: waldorfske pedagogike, naravoslovja po Goetheju, antropozofske medicine in farmacije, biodinamičnega kmetovanja, evritmije, raznih umetostnih smeri in arhitekture, astronomije ... Osnova nauka je obstoj duhovnega sveta, ki je neposredna podlaga vsem fizičnim pojavom in se ga lahko naučimo prepoznati in spoznavati z razvojem mišljenja, intuicije, imaginacije, inspiracije oz. vseživljenjskim sistematičnim duhovnim razvojem. Kot ste že sami ugotovili, kot farmacevt nisem želela delati ne v klasični lekarni in ne v industriji in imela sem možnost, da se zaposlim v tujini. Naša družinska kmetija je bila po drugi strani ravno pravšnja, da začnem to znanje, ki sem ga pridobila v tujini, s pridom in korak za korakom

Foto: Marija Prelog

»Moramo se naučiti, da gledamo na zemljo kot na živ organizem, ne pa kot nekaj, kar lahko izrabim in popolnoma izčrpam v svoj namen,« pravi Forštnerič Lesjakova.

razvijati doma. Tako sem se začela ukvarjati z biodinamičnim kmetovanjem, kjer kmetujemo v skladu z ritmi narave, s pomočjo planetarnih konstelacij in posebnih biodinamičnih preparatov. Sama sem začela pridelovati zdravilne rastline, se učiti sama in učiti druge o njih ter pripravljati raznorazne zeliščne pripravke po biodinamični metodi. Ustanovila sem društvo, kjer je največji poudarek na metodi proučevanja narave po Goetheju. V okviru društva tečejo tako razni raziskovalni projekti, trenutno imam tri študentke, ki se učijo te metode v okviru triletnega izobraževanja s sedežem v Vrhovni naravoslovni sekciji v Švici. Pričela sem pridobivati člane in si v kratkem času ustvarila mrežo ljudi po vsej Sloveniji, saj me kot predavateljico vabijo razna društva in organizacije. Tako počasi tudi razbijam tabuje, ki seveda drugod po Evropi že dolgo niso tabuji.

Kako antropozofsko pot spremljajo vaši starši?

Na začetku je bilo precej težko, saj je bila potrebna sprememba naše celotne družinske mentalitete, čeprav sva bila z bratom zelo dobro vzgojena, z dobrim tradicionalnim sistemom vrednot. Najprej je bila točka, ko so bili starši do mojega »raziskovanja« precej skeptični, nato so hitro spoznali, da me ustaviti tako in tako ne morejo, kmalu pa so tudi sami ugotovili, da je ta moja pot zelo kreativna, dobra za nas in za druge, nekaj novega, da imam lepe odnose z ljudmi, da mi mnogo ljudi pomaga, da mnogim ljudem lahko jaz pomagam in da je precej »dolgočasno« biti omejen samo na eno vrsto miselnosti. Videli so, da sem srečna, zdrava, da uživam v svojem delu in so se slej ko prej tudi sami, vsak na svoj način in s svojim stilom, pridružili neki dolgoročni viziji.

Kako kot zavestna okoljevarstvenica menite o bioplinarni in kmetijstvu v Sobotincih?

Ko sem se preselila v Sobotince, ki je lična

lepa mala vas, sem bila zgrožena, saj smo na vodovarstvenem področju reke Drave. Tu je intenzivno kmetijstvo; zelo me je pretreslo, ko sem gledala koruzo, ki je zelo degenerirana, saj sem opazila vrsto anomalij na kmetijskih pridelkih. Nenehno škropljenje poljščin, močno apnenje njiv. Toda ljudje so prijazni, imamo zelo dobre odnose s sosedi. Ta ljudski duh na vaseh je še zelo dober, ljudje ti znajo prisluhniti, pripravljeni so ti pomagati. Kdaj pa bodo prve spremembe v kmetijstvu, da bi lahko prišli do eko kmetijstva, pa predvidevam, da je še zelo dolga pot. Pri intenzivnem kmetijstvu je važen odnos, pri ekološkem pa odnos. Moramo se naučiti, da gledamo na zemljo kot na živ organizem, ne pa kot nekaj, kar lahko izrabim in popolnoma izčrpam v svoj namen. Danes je dejansko kmet najbolj oddaljen od narave, nekoč pa je bil z njo najbolj povezan.

Kako deluje vaše društvo?

Naše Naravoslovno-izobraževalno društvo »Sapientia« smo ustanovili z željo po raziskovanju in proučevanju skrivnosti narave ter iz veselja, ki spremlja zadovoljstvo človeka, ki živi v skladu z naravo, jo razume, neguje in varuje. Obujamo ljudsko zeliščarstvo in ga osvetljujemo z izsledki sodobne fitoterapije. Skupaj proučujemo raznovrstno literaturo in odkrivamo nove pristope v naravoslovju, kmetijstvu in medicini, učimo se pravega pristopa do proučevanja rastlin, njihovih učinkov in uporabe, izdelujemo tudi različne domače zeliščne pripravke. V društvu je prostor za vsakogar, ki si želi izvedeti več o naravi in človeku, kot je bil naučen v šoli. Več o našem društvu in delovanju pa najdete na spletni strani www.nid-sapientia.com.

Bila sem počaščena, da ste si vzeli čas za pogovor. Na vaši antropozofski raziskovalni poti vam želim veliko uspeha.

Marija Prelog

PRIREDITVENIK:

- **26. december** – tradicionalni božični koncert KUD-a Markovski zvon, ob 17. uri v farni cerkvi
- **9. januar** - občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Prvenci-Strelci
- **16. januar** - občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Bukovci
- **16. januar** - občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Nova vas pri Markovcih
- **22. januar** - občni zbor Kulturnega društva Bukovci
- **30. januar** - občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Stojnici
- **30. januar** - občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Sobotinci

Dr. Jožica Gamse: Demenca v vsakdanjem življenju

V začetku decembra je v poročni dvorani občine Markovci potekalo zelo zanimivo in poučno predavanje, ki ga je organiziral OORK in župnijska Karitas. V goste so povabili psihiatrinjo dr. Jožico Gamse, ki se pri svojem zdravniškem delu nenehno srečuje z ljudmi, ki imajo težave z demenco.

Najprej je razložila, kaj demenca pomeni: de-mens, beseda pomeni upadanje razuma. Ko npr. otroku naročiš naj odnese smeti v koš in te morda sploh ne sliši, čez nekaj časa prideš nazaj in ga opozoriš, da še smeti niso pospravljene. Otroku reče, da jih je pozabil odnesti. V tem primeru ne moremo govoriti o demenci. Gamsetova pravi, da se pogosto zgodi, da si pacienti, ki pridejo po pomoč v njeno ordinacijo, rečejo, da so pozabljivi in si kar določijo diagnozo, da so dementsni. Zadeva ni tako enostavna, kajti demenca kot taka ni opredeljena kot bolezen, ampak je skupek različnih simptomov prizadetosti možganskih funkcij, kot so spomin, mišljenje, orientacija, razumevanje, računске in umske sposobnosti ter sposobnosti govornega izražanja in presoje.

Najpogostejša oblika demence je Alzheimerjeva bolezen

Demenca povzroča spremembe na možganskih celicah, do katerih pride zaradi oblog beljakovin, ki tam nastajajo. Zakaj do tega pride in kako jih odstraniti, znanost trenutno še ni odgovorila. Njena najpogostejša oblika je Alzheimerjeva bolezen, ki predstavlja 50–75% demenc. Med pogostejšimi oblikami še je frontotemporalna, ki se izraža v čelnem in senčnem režnju, demenca Lewyjevih teles, kjer se človek tresse in ima halucinacije (privide), ter žilna demenca, ki nastane kot posledica ene ali več možganskih kapi. Drugi dejavniki tveganja so zvišan krvni tlak, povečane vrednosti holesterola in trigliceridov, sladkorna bolezen, določena zdravila, pomanjkanje vitamina B12 in vitamina D, okvara jeter, ledvic, stres ... Ozdravljivih oblik demenc je zelo malo, možnost pa vedno obstaja. Pri bolniku je potrebno opraviti osnovne laboratorijske preiskave in izključiti organski vzrok bolezni.

Demenca je največkrat bolezen starostnikov

Demenca se pojavi v starosti, saj se z višjo starostjo tveganje za njen nastanek

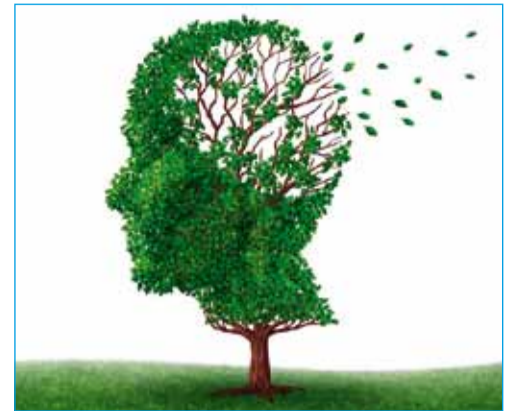

Foto: Marija Prelog

“Vsakodnevne motnje spomina še niso demence,” opozarja dr. Gamse.

povečuje, čeprav se starostna meja tudi že znižuje. Gamsetova je posredovala podatke, da po 65. letu odstotek ljudi z demenco strmo raste, po 90. letu pa prizadene kar 60 odstotkov ljudi. Najbolj očiten simptom demence je izguba spomina. V začetni fazi je prizadet spomin za nedavne dogodke in spremembe lahko opazijo bolniki sami, predvsem pa njihovi svojci. Spomin za dogodke v daljni preteklosti je sprva ohranjen in je prizadet v kasnejših fazah bolezni, se pravi, da se spominjajo dogodkov iz mladosti in otroštva, niso pa zmožni oblikovati novih spominov. Bolnik pogosto nima prave orientacije, ne ve točno določiti časa in kasneje tudi ne prostora, kjer se nahaja. Začnejo se težave pri besednem izražanju, ne zmore več pravilno razmišljati in se obnaša zelo togo. Že v začetni fazi, predvsem pa pozneje, se tem opisanim simptomom lahko začnejo pojavljati tudi

psihične motnje: začne se osebnostno zelo spreminjati in pojavi se tudi depresija. Bolniki ne morejo več skrbeti zase in potrebujejo pomoč drugih, a še enkrat opozarjamo: vse motnje spomina NISO DEMENCE. Zdravnik specialist pri bolniku izvede celo vrsto testiranj, da se lahko določi dokončna diagnoza. Te težave so lahko tudi del normalnega staranja, pojavijo pa se lahko tudi že v mlajšem obdobju, predvsem ob večjih obremenitvah, stresu, ki se mu danes ne moremo izogniti in tudi pri nespečnosti. Zdravila, ki so na voljo, le blažijo spremljajoče težave in delno zaustavijo napredovanje bolezni. Takrat govorimo o benignih motnjah spomina. Pri demenci takšne motnje niso prehodnega značaja, saj se bolnikovo stanje postopoma slabša. Zgodi se tudi, da starostniki sami opazijo, da se njihov spomin slabša in pridejo

Slovensko združenje za pomoč pri demenci Spominčica, ki v okviru izobraževalno-podpornega programa prireja tudi tečaje, je ustanovilo svetovalni telefon ((01) 528 39 95) za pomoč in vprašanja s področja demence.

k zdravniku, še pogosteje pa se zgodi, da jih pripeljejo svojci in bolniki nočejo priznati, da imajo težave s spominom. Osebni zdravnik jih potem tudi napoti k ustreznemu specialistu.

Lahko si pomagamo

Dr. Gamse je še posebej poudarila, kako pomembna je čim večja psihična in telesna kondicija. Raziskave so pokazale, če treniramo možgane, bodisi z branjem, reševanjem križank in nasploh enigmatike, igranjem šaha, igranjem kart, igranjem igre spomina ..., se demenca pojavi kasneje. Prehrana mora biti uravnotežena z zadostno količino vitaminov in mineralov in, če je le možno, lokalno pridelana. Alkohol in kajenje se izogibamo. Pomembno je, da smo telesno aktivni, da si vsaki dan »privoščimo« dolga sprehoda, se družimo s prijatelji in da se nasploh ukvarjamo z dejavnostmi, ki nas veselijo. Psihiatrinja je iz svoje dolgoletne prakse nanizala številne življenjske zgodbe ljudi, ki prihajajo k njej po pomoč. Bolezen žal ne prizadene samo bolnika, ampak tudi skrbnike; za njih je to zelo huda psihična in fizična preizkušnja soočenja z boleznijo. Z napredovanjem bolezni je skrb za pacienta čedalje težavnejša, saj postaja povsem odvisen od tuje pomoči. Seznaniti se morajo z značilnostmi in potekom bolezni. Svojci poskušajo, da bi bolnik čim dlje ostal v domačem okolju, vendar mnogokrat ugotovijo, da je nastanitev v domu starejših najboljša rešitev.

Marija Prelog

Občina Markovci

Domov
O občini
Organi občine
Občinska uprava
List iz Markovcev
Župan

OBIŠČITE NAS
NA SPLETNI STRANI:
<http://www.markovci.si/>

Na spletni strani Občine Markovci je bogata fotogalerija o dogodkih in prireditvah. Fotografije najdete v zavihku Galerija. Vabljeni k ogledu.

- Izberite
- Domov
- O občini
- Organi občine
- Občinska uprava
- List iz Markovcev

Na pragu novega leta naj vam 'čas vladar' nakloni spoznati prave ljudi, storiti prave reči, ubrati prave poti ter v sebi in drugih najti le dobre sledi.

Srečno 2016

Mihael in Stanko Bezjak ponovno med najboljšimi

Letošnje je 17. tekmovanje slikopleskarjev in črkoslikarjev Slovenije postreglo z rekordno udeležbo. Na kirurškem oddelku Splošne bolnišnice Murska Sobota v Rakičanu je bilo 27. novembra zbranih 130 slikopleskarjev, 101 iz Slovenije in 29 iz tujine. V tekmovalnem delu je sodelovalo 18 ekip, nekaj nad 80 pa jih je sodelovalo v humanitarnem delu tekmovanja; med njimi so bili tudi udeleženci iz Češke, Madžarske, Avstrije, Velike Britanije in Slovaške. Podporo projektu je letos izrazilo tudi 11 županov oz. predstavnikov občin pomurske regije.

»Državno tekmovanje slikopleskarjev je z leti preraslo v enega največjih in najbolj odmevnih humanitarnih projektov v državi,« je poudaril Branko Meh, predsednik OZS: »To tekmovanje je pomembno za stanovsko druženje in je hkrati tudi odličan primer uspešnega sodelovanja slovenskih podjetij z obrtniki, ki znajo združiti moči tudi na tako obsežnem humanitarnem projektu.« OZS jih vsako leto izvaja v eni od večjih javnih ustanov, ki je nujno potrebna prenove in ima hkrati na voljo dovolj enako velikih prostorov, da omogoča praktično izvedbo tekmovanja. Tako se slikopleskarji iz vse Slovenije vsako leto selijo v drugo regijo in v enem dnevu prenovijo prostore bolnišnic, vrtcev ali šol, pridružijo pa se jim tudi slikopleskarji, ki humanitarno pomagajo prenoviti še vse druge vezne in pomožne prostore, da lahko ustanova v enem dnevu res dobi novo, povsem svežo podobo. Humanitarno akcijo že vseh 17 let podpira podjetje JUB, ki zagotovi vse potrebne barve in premaze ter nastopa v vlogi generalne-

Foto: MG

Mihael in Stanko Bezjak sta letos posegla po tretjem mestu.

ga sponzorja akcije. Letos so za barvito prenavo 2.500 kvadratnih metrov stenskih površin zagotovili kar 1.500 litrov barv in premazov iz družine JUPOL. Njihovi arhitekti so pred tem pripravili vse

barvne študije, ki so podlaga delu slikopleskarjem, saj morajo zmešati prave odtenke, da prostori res zasijejo v pravih barvah. Med dolgoletnimi partnerji na teh tekmovanjih so še kranjska Žima, ki

prispeva pleskarska orodja, družba Tesa tape svoje lepilne trakove ter Rigips pokrivne folije in gladilne mase za finalne obdelave zidov. Vrednost akcije presega 60.000 evrov, od tega pa so skoraj polovico prispevala podjetja.

Na večerni prireditvi sta Branko Goričan, predsednik organizacijskega odbora tekmovanja, ter Ernest Bransberger, predsednik sekcije slikopleskarjev pri OZS, v družbi Bojana Korošca in sekretarja sekcije Igorja Pipana razglasila rezultate tekmovanja, družba JUB pa je zmagovalnim ekipam podelila vrednostne nagrade v višini 200, 300 in 500 evrov. OZS je denarni nagradi podelil še Srednji gradbeni šoli iz Maribora in kranjski Srednji gradbeno storitveni šoli, katerih dijaki so v praksi spoznali pomen profesionalnosti v svoji stroki in prispevali svoj delež k dokončni ureditvi bolnišnice. Letos je slavila ekipa Slikopleskarstva Avgust Sreš s. p. iz Murske Sobote, 2. mesto je osvojila ekipa Miran Roškarič, s. p. »Slikopleskarstvo Andrej« iz Celja, na tretje mesto pa se je zavihtela ekipa Slikopleskarstva Mihaela Bezjaka, s. p., iz Bukovcev, v kateri sta tekmovala nosilec dejavnosti Mihael in njegov oče Stanko Bezjak. Oba sta bila uspeha nadvse vesela, saj sta že tretje leto na vrhu, kar dokazuje, da delo dobro opravljata. »Če na tekmovanju sodeluješ v tekmovalnem delu, nikoli ne veš, kaj lahko pričakuješ, saj enostavno nimaš časa gledati naokrog, sodniki, ki prihajajo v sobo in te ocenjujejo, pa so zelo diskretni,« dodajata Bezjakova. Ob uspehu jima čestita tudi uredništvo občinskega časopisa in želi nadaljnega uspeha.

Patricija Majcen

Zaživel je spletni biografski leksikon znanih osebnosti Spodnjega Podravja

V Knjižnici Ivana Potrča smo 12. novembra 2015 javnosti predstavili spletni biografski leksikon Spodnjepodravci.si.

Z vzpostavitvijo biografskega leksikona se je ptujška knjižnica pridružila dobri praksi tistih slovenskih knjižnic, ki že več let ustvarjajo leksikone za okolje, v katerem delujejo. Zasnovan je tako, da omogoča povezovanje z drugimi regionalnimi spletnimi biografskimi leksikoni v Sloveniji. Območje, ki ga leksikon vsebinsko pokriva, je območje Spodnje-

ga Podravja, za katerega naša knjižnica skladno z zakonodajo opravlja knjižnično dejavnost, v primeru ormoškega območja kot osrednja območna knjižnica. Gre za skupaj 19 občin z ok. 86. 500 prebivalci, ki živijo v Mestni občini Ptuj ter občinah Cirkulane, Destrnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, Ormož, Podlehnik, Središče ob Dravi, Sv. Andraž v Slovenskih goricah, Sveti Tomaž, Trnovska vas, Videm, Zavrč in Žetale.

V leksikonu so predstavljene osebnosti,

Foto: arhiv knjižnice

sti, ki so bile rojene v Spodnjem Podravju, so tukaj živele in/ali se šolale, predvsem pa so s svojim delom zaznamovale razvoj pokrajine v preteklosti in sedanjosti: različni umetniški ustvarjalci, gospodarstveniki, znanstveniki in raziskovalci, strokovnjaki, športniki itd.

Spletno stran upravlja in vsebine prispeva Knjižnica Ivana Potrča Ptuj. Vsebine so oblikovane in objavljene skladno z vsebinsko zasnovano biografskega leksikona. Gesla nastajajo sproti in se dopolnjujejo s podatki vsak dan, tako da vsebina biografskega leksikona nikoli ni dokončna.

Vsekakor upamo, da boste leksikon sprejeli za svojega in pomagali tudi soustvarjati njegovo vsebino. Vaše predloge za uvrstitev novih osebnosti v leksikon lahko pošljete na spodnjepodravci@knjiznica-ptuj.si ali nam jih posredujete preko spletnega obrazca, ki je dostopen na portalu www.spodnjepodravci.si.

Mira Petrovič

Use ljubitelje branja obveščamo, da je

KNJIŽNICA BUKOVCI

znova odprla svoja vrata.

Najdete nas v kulturno-športni dvorani v Bukovcih od novembra do marca vsako sredo med 17. in 18. uro.

Info: 041 817 738 Amanda Petek
amanda.petek@gmail.com
[facebook.com/knjiznica.bukovci](https://www.facebook.com/knjiznica.bukovci)

Iz zgodovine Markovcev

Matej Slekovec (1846–1903)

Matej Slekovec se je rodil leta 1846 kot četrti od petih otrok kmetoma Mariji in Jožefu Slekovcu v Kunovi nad Negovskim jezerom. V letih 1859–1867 je v Mariboru obiskoval gimnazijo in nato še štiri leta bogoslovja. Med šolanjem je živel v velikem pomanjkanju, kar je pustilo trajne posledice na njegovem zdravju. Takoj po posvetitvi v duhovnika leta 1871 je imel prvo mašo v domači Negovi, že deset dni kasneje pa je nastopil svojo prvo službo v Središču ob Dravi. Leta 1879 je bil iz Cirkovc premeščen v faro Sv. Marko niže Ptuja. Po treh letih, v katerih si je pridobil ugled dobrega govornika in razumevajočega spovednika, je tako hudo zbolel, da so bili Markovčani prepričani, da bo umrl. Čeprav so ga noč in dan negovale strežnice, se mu stanje ni izboljšalo. Ptujski župnik Mihael Lendovšek je zanj že pripravil svete zakramente in pridigo, izbirali pa so tudi krsto. Še sam Slekovec je obupal: ob sebi je imel smrtno svečo in se poslavljaj od prijateljev. Razplet, ki je sledil, spominja na čudež. Ravno tiste dni sta se iz Marijinega Celja (Mariazell) na avstrijskem Štajerskem vrnili dve romarki. Slekovec ju je vprašal, ali sta s seboj prinesli sveto vodo iz Marijinega studenca. Na vsesplošno nesrečo je nista, toda vedeli sta za žensko iz sosednje župnije, ki jo je, zato sta odšli do nje in jo izprosili za Slekovca. Ob molitvah je popil zdravilno vodo. Njegovo zdravje se je toliko popravilo, da se je lahko odpravil v Gorico na Primorskem. Tam je bil sredi kostanjevega gozda frančiškanski samostan Kostanjevica (tudi Kapela), v katerem sta od leta 1821 delovali gimnazija in modroslovná šola, do leta 1886 pa tudi sedež provincijata. Med okrevanjem v millem podnebnju je preučeval arhivske dokumente v centralnem goriškem semenišču, hkrati pa poučeval princa Otona, sina kneza Windischgrätzta iz ene najuglednejših rodbin habsburške monarhije. 1. maja 1883 je Slekovec zopet nastopil službo, toda ne v Markovcih, ampak v majhni župniji Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Lovrenčani so se mu tako priljubili, da je popisal domačo zgodovino v knji-

žici Župnija Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Ko je ležal na smrtni postelji v Ljubljani, so mu to naklonjenost vrnile lovrenške sestre usmiljenke in še posebej frančiškanski duhovnik, doma iz Lovrenca, ki mu je pisal pisma in bedel ob njem vse do smrti.

Od tedaj, ko je v Markovcih popil sveto vodo, je Slekovec častil Lurško Mater Božjo. Po njegovem prigovarjanju so ji Lovrenčani ob župnišču postavili kapelo, pozneje pa je dal tudi za cerkev sv. Marka narediti podobo in votlinico Lurške Matere Božje. Tudi češčenje presvetlega Srca Jezusovega je bilo Slekovcu pri srcu. Ko je obhajal 25-letnico svojega duhovništva, je na lastne stroške naročil pri tirolskem mojstru Schmalzlu dva velika kipa: presvetlega Srca Jezusovega in Marijinega. Zadnje leto pred smrtjo je hotel kanonično ustanoviti še bratovščino presvetlega Srca Jezusovega, vendar mu ni uspelo.

V Sv. Marko se je Slekovec vrnil leta 1887, na kvatni četrtek ob treh popoldne, in bil pokopan 15 let pozneje, prav tako na kvatni četrtek ob treh popoldne. Z njegovo smrtjo je markovska šolska mladina izgubila velikega dobrotnika. Vsako leto je učencem, ki so imeli prvo obhajilo, plačal žemlje ali rogljičke, revnim, ki so mu prinesli ročna dela in druge malenkosti, pa je plačeval po 10 kron. Iz Trsta je naročil cel zabojček školjk in morskih živalic za pouk ter dal 40 kron za fizikalne priprave, potrebne v najvišjem razredu. Še pred smrtjo je šoli podaril tudi manjši paviljon za čebele. Toda o vsem tem je kaplanu Avguštinu Jagru naročal: »Nič praviti!« Za cerkev je priskrbel tudi nov zvon, pnevmatske orgle, božji grob, monštranco, krstni kamen, svetilko za večno luč, zastave in sliko Svete družine. Malo pred smrtjo je nabavil še cerkveno preprogo za veliki oltar ter dal vse tri oltarje in prižnico povsem prenoviti, pobarvati in pozlatiti.

Slekovec je živel po načelu: Najprej delaj to, kar je potrebno, potem to, kar je koristno in slednjič to, kar je prijetno. Večkrat je poudaril, da bi se morali ljudje učiti, resneje delati in več brati. Ko je zbolel in ni mogel biti pokonci več kot pol ure, je potožil: »Je pač nadloga, je pač nadloga. Ko bi le zopet mogel delati!« Poleti je rad opazoval čebele iz svojega čebelnjaka na vrtu.

Živel je skromno in preprosto, nadvse pa je cenil zmernost in treznost. Ostro je

Foto: dlib

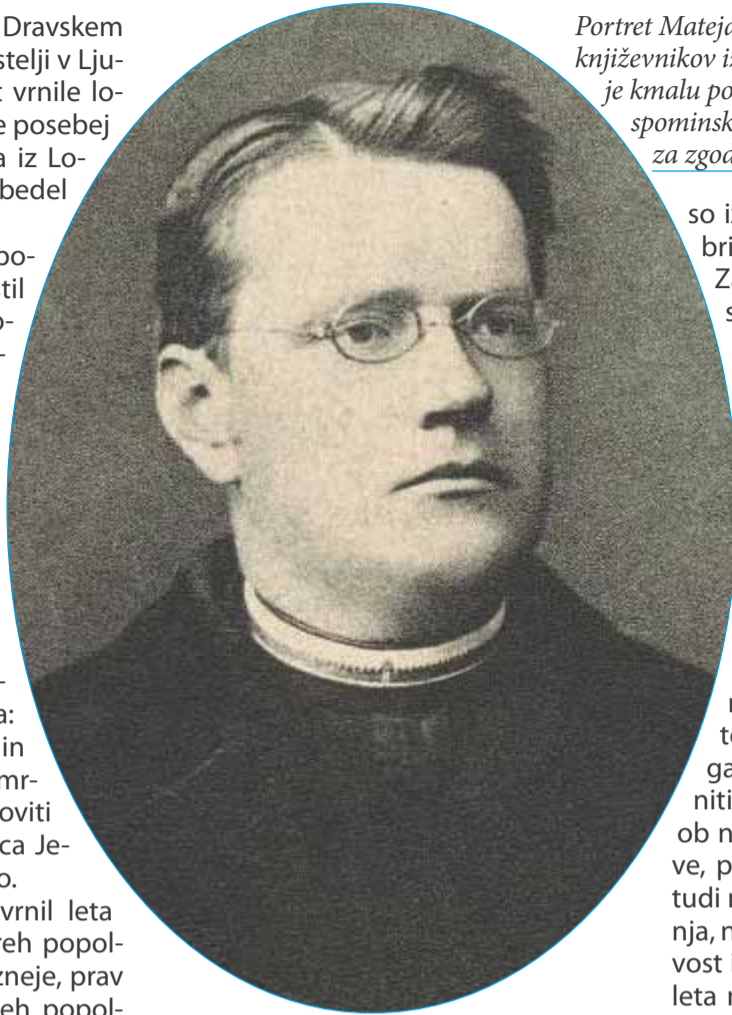
Zgodovinska monografija Mateja Slekoveca z naslovom *Sekelji*, bi morala, zlasti naš štajercer, še posebej zanimati.

Foto: dlib

Čeprav mu je bilo zbiranje gradiva bolj pri srcu kot pisanje, je objavil več zgodovinskih črtic in kronik

Portret Mateja Slekoveca je iz Albuma slovenskih književnikov iz leta 1928; zelo podobno fotografijo je kmalu po njegovi smrti objavil Fran Kovačič v spominskem zapisu o Mateju Slekovcu (*Časopis za zgodovino in narodopisje*, 1904)

so izbrali ravno njihovo vas, saj so dobri konji in jahači tudi v drugih vaseh. Zaradi sloga pisanja je Štajerc zapisal, da so avtorji pisma brez dvoma »duhovna gospoda, ki kmetu vsako veselje grenijo, čez vse obrekujejo in celo cesarskega namestnika ne spoštujejo«. Pri Sv. Marku pa je bil tedaj župnik Slekovec, ki je bil med drugimi častnimi dolžnostmi tudi duhovni svetovalec lavantinskega knezoškofa dr. Mihaela Napotnika in poznejši konzistorijalni svetovalec.

Kot župnik ni imel Slekovec nikoli navade, da bi hvalil Markovčane, toda tistega, ki je rekel karkoli slabega o njih, ga je zelo užalil. Znal je ceniti njihovo trdoživost, ki se je izkazala ob naravnih in drugih nesrečah (poplave, požari, izbruhi kolere), poznal pa je tudi njihove slabe strani, zlasti pitje žganja, nezaupanje do duhovščine, opravljenost in praznoverje. Največjo skrb je vsa leta namenjal mladim zaročencem. Čeprav je bil po dveh ali treh urah pogovora z njimi zelo zadihan in utrujen, je bilo to zanj »edino upanje, ako bodo stariši boljši, bodo tudi časi in ljudje boljši.«

obsojal lahkomišelnost, brezposelnost in zapravljenost mladih, predvsem pa pitje »nesrečnega šnopsa«, ki je botroval številnim izgredom njegovih župljanov. Tako je Štajerc leta 1900 pisal o skupini fantov, ki se je po večerni maši zapletla v pretep z dežniki in o tatu iz Male vasi, ki je peku in kramarju Janezu Murkoviču iz prodajalne ukradel kruh in žemlje ter cigarete, cigare in tobak, ki jih je čez nekaj dni podarjal v vaški gostilni. Leta 1905 je Slovenski gospodar objavil vest, da so Selčan, dva Markovčana in prav tako dva Zabovčana popivali od žganjarne do žganjarne v Ptuj, »vsem znani šnopsarski prestolnici«. Na poti domov so se v Budini stepi. V pretepu je eden umrl, dva pa sta bila ranjena (eden huje, drugi lažje).

Leta 1900 so se Markovčani uprli ptujskemu županu Josefu Ornigu. O tem je Štajerc objavil članek Banderij od sv. Marka. 18. septembra 1900 je bil cesarsko-kraljevi namestnik grof Manfred Clary-Aldringen povabljen na otvoritev ptujske nižje gimnazije. Naslednjega dne naj bi v spremstvu grofa Attemsa, deželnega glavarja ter ptujskega župana Josefa Orniga in uglednih ptujskih in drugih meščanov obiskal Haloze, da »se osebno prepriča o žalostnem položaju haloških vinorejcev«, med katerimi so po besedah Josefa Orniga »poedini ptujski mestjani skoraj vse svojo premoženje žrtvovali, da bi svoje posestvo v nov cvet spravili«. Josef Ornig je pozval markovske kmete, da bi sodelovali v banderiju, tj. častnem spremstvu na konjih s cesarsko zastavo na čelu. Čeprav bi s tem pokazali, da so »zvesti podložniki našega ljubega cesarja«, so kmetje ostali doma, ptujskemu mestnemu svetu pa poslali odklonilno pismo. V njem so zapisali, da nočejo sodelovati, ker na kopjih ne smejo imeti slovenskih tribarvnic, čeprav so Slovenci; da bi morali vsepovsod, kamor bi prišli, zatajiti svojo narodnost (verjetno jezik); da so priprave jahačev potekale preveč na skrivaj; da v resnici nimajo časa, ker je ta dan delovnik in da bi se njihovi konji po haloških poteh preveč utrudili. Prav tako so se spraševali, zakaj

Kljub temu, da kot dijak ni maral zgodovine, je postal spoštovan zgodovinar domačih krajev, njegovo ime pa je med nemškimi učenjaki slovelo bolj kot med domačimi. Včasih si je iz kakšnega arhiva pripeljal cele vreče starih listin in knjig, nato pa iz njih izpisoval, primerjal podatke in sestavljal zbirke. Pri tem delu je pozabil na vse, kar ga je obdajalo. Čeprav mu je bilo zbiranje gradiva bolj pri srcu kot pisanje, je objavil več zgodovinskih črtic in kronik (o Sv. Lovrencu, gradu Vurberk, ptujski škofiji in nadduhovniji, Središču ob Dravi, gradu Ormož, Sv. Duhu pri Ločah, Konjicah, Ljutomeru itd). Pisal je tudi poljudne spise (npr. o napadih Turkov in krucev, koblicah in kugi na Štajerskem) ter jih v nadaljevanjih objavljaval v Slovenskem gospodarju, Kresu, Popotniku, Slovencu in Slovenskih večernicah. V treh desetletjih zbiranja podatkov iz arhivov in knjižnic na Dunaju, v Gradcu, Ljubljani, Zagrebu, Mariboru, Gorici, Salzburgu in Ptuj ter krstnih, poročnih in mrljskih matrik v spodnještajerskih župnijah je Slekovec nabral obsežno zgodovinsko, predvsem pa krajevnozgodovinsko in biografsko gradivo od 16. stoletja naprej. Kot prvi predsednik Zgodovinskega društva za Slovensko Štajersko je vso svojo pisno zapuščino podaril društvu in s tem omogočil nastanek društvenega arhivskega fonda oziroma poznejšim zgodovinarjem omogočil bogato zgodovinsko dokumentacijo o slovenski Štajerski. Danes predstavlja Slekovčeva zapuščina enega izmed najobsežnejših, vsebinsko najbogatejših in najbolj raznovrstnih osebnih fondov, ki jih hrani Pokrajinski arhiv Maribor.

(Podatki so povzeti po: Fran Kovačič: V spomin Mateju Slekovcu, *Časopis za zgodovino in narodopisje*, leto 1904 in različnih člankih v Štajercu (1900) in Slovenskem gospodarju (1950), ki sta dostopna na: www.dlib.si in www.kamra.si)

Irena Pukšič

Božična zvezda

Božična zvezda v resnici sodi med skromne mlečke, čeprav je tako razkošna in lepa. Njeno latinsko ime je *Euphorbia pulcherrima*; v tujini jo imenujejo večinoma poinsettia, pod katerim jo boste našli v katalogih vseh semenskih hiš in vseh, ki se ukvarjajo z vzgojo in razmnoževanjem rastlin prav po celem svetu. Neverjetno je, kako se je ta rastlina bliskovito razširila po vsem svetu kot simbol praznikov miru in božičnega veselja. Čeprav so žlahtnitelji širom po svetu uspeli vzgojiti rastline, ki imajo ovršne liste obarvane v mnogih barvah, od bele, do kremaste, pa lososovo oranžne, tudi skoraj rumene, oranžne, so rdeče še vedno najbolj tipične spremljevalke božičnega časa.

Nekaj zgodovine

Mnogi tega ne vedo, a rastlina izvira iz Mehike, krajev, kjer je v gozdovih veliko tropskih rastlin. Tam jo obravnavajo kot plevel, saj raste povsod, tudi na smetiščih. Seveda so tako veliki in škrlatno obarvani ovršni listi plod večletnega dela žlahtniteljev; v domovini so to zeleni grmi, ki zrastejo do 3 m visoko. Iz Mehike je to rastlino v ZDA leta 1820 prinesel prvi ameriški ambasador v Mehiki **JOEL ROBERTS POINSETT**, ki jo je najprej prenesel v Južno Karolino, od koder se je hitro razširila po celi državi. Za njen razcvet in priljubljenost po vsem svetu je »odgovoren« Paul Ecke Jr. Paul je bil potomec, tretja generacija, nemškega begunca, ki je v ZDA odprl vrtnarijo. Hkrati je tam odkril to v resnici dokaj skromno lepoticico in jo takoj vzljubil. Šele njegov vnuk Paul je odkril tehnologijo, kako sejančke pripraviti do tega, da se lepo razvejajo in predvsem zacvetijo ravno pravi čas. To se je zgodilo šele po letu 1930. Paul je bil prvi žlahtnitelj te lepoticice in še danes je vrtnarija Ecke največji pridelovalec božičnih zvezd na svetu. Kljub temu pa je v ZDA dan božičnih zvezd, 12. december, dan smrti Joela Poinsetta, po katerem se v angleščini ta rastlina tudi imenuje.

Zakaj je božična zvezda tako priljubljena?

Najprej so ena izmed redkih rastlin, ki nam v pustem zimskem času prinašajo žareče rdeče barve, ki so znamenje veselja ob prihodu božičnega časa. Zakaj se obarvajo ravno v tem času? So namreč rastline kratkega dne. Ko se dan skrajša na manj kot 10 ur, se pričnejo zgornji li-

sti barvati. Ker je ravno tik pred božičem (21. december) najkrajši dan v letu, so te rastline takrat ravno najlepše obarvane. Za tako obarvanje je potrebno delo: zatamnjevanje rastlin od septembra naprej. Prav to tehniko je odkril Paul Ecke.

Simpatična legenda o nastanku priljubljenosti božične zvezde

Ker rastlina izvira iz Mehike, izvira od tam tudi legenda. Nekoč je živela zelo revna deklica z imenom Pepita. Najbolj od vsega si je za božič želela, da bi lahko otročičku v jaslicah podarila nekaj zares lepega. Ker je bila iz revne družine, ni imela prav ničesar. Ko je zvečer praznih rok šla k polnočnicam, je bila zelo žalostna. Spremljal jo je njen bratranec Pedro, ki je videl, kako močno žalostna je deklica. Ker jo je hotel potolažiti, ji je rekel: »Pepita, dobro veš, da si detece v jaslicah ne želi bogastva v denarju in zlatu. Najbolj si želi, da bi se imeli ljudje med seboj radi, da bi na svetu vladal mir. Detece vidi v tvojo dušo in ve, da ga imaš rada, da si dobra in prijazna z vsemi ljudmi, da mu želiš nekaj podariti, torej bo že ta skromni dar za njega najlepše, kar mu lahko podariš. Natrgaj mu divje cvetlice, ki rastejo ob cesti, prav gotovo bodo v njegovih očeh najlepše rože.« Pepita je nabrala šopek iz grmovja ob cesti ter ga v cerkvi položilo detetu k jaslicam. Zgodil se je čudež. Navaden plevel se je razcvetel v najlepše rdeče cvetje in resnično olepšal božične praznike vsem, ki so bili v cerkvi. Tako so te rastline poimenovali Cvetlice svete božične noči; pri nas jih po obliki, ki jo tvorijo ovršni listi, imenujemo božične zvezde.

Te prelepe rastline so gojili že Azteki, ki so iz njenih rdečih ovršnih listov delali barvo za oblačila, iz soka mlečka pa zdravilo proti vročici. Njeno uporabo kot simbol božiča je pravzaprav zakrivil franciški misijonar že v 17. stoletju, ki je rdečo barvo divjega cvetja izkoristil za krasitev božične povorke, ki jo je prirejal vsako leto.

Predstavitve rastline

Najbolj popularne in razširjene so še vedno rdeče cvetoče. Kar mi občudujemo in nam pravzaprav krasi domove z rdečo barvo, namreč niso cvetovi. To so samo rdeče oz. v današnjem času tudi drugače obarvani navadni listi, ki obdajajo cvetove. Te liste bi lahko s strokovnim imenom imenovali tudi brakteje, s slovenskim imenom jih imenujemo ovršni listi. To je spet eden izmed mnogih čudežev narave, s katerimi so se rastline prilagodile in postale kar najbolj uspešne v razmnoževalnem ciklusu. Ker so cvetovi zelo majhni in neugledni, bele oz. rumenkaste barve, z njimi seveda v bujnem toplim podnebnju Mehike, kjer je polno prekrasnega cvetja, niso mogle tekmovali v boju za pozornost žuželk. Te so vsem cvetočim rastlinam nujno potrebne za oprašitev; le tako lahko nastane seme, s katerim se rastline v naravi razmnožujejo.

Kako ravnati z njimi?

Božična zvezda je rastlina tropskih krajev, zato ne mara mraza in prepaha. Že pot od trgovine do avtomobila je lahko dovolj, da prične odmetavati liste. Če se prehladi, bodo listi pričeli odpadati. Nakup zvezde naj bo zadnji postanek pred odhodom domov, avtomobil pa naj bo ogret. V trgovini preverite, če niso zvezde postavljene na mestih, kjer piha. Tam je ne kupite. Prav tako pogledajte, če se okoli njih že ne nahajajo odpadli listi. Tudi v tem primeru je ne kupite v tej trgovini.

Božična zvezda živi na robovih gozdov, zato ne mara gneče. Prodajalci je ne bi smeli prodajati v prozornih ovitkih, saj je tam utesnjena. Ponovno ji pričnejo hitro odpadati listi. In še najbolj pomembno: v naravi božična zvezda cveti tik pred tem, ko gre k krajšemu počitku. To pomeni, da odrve večino listov; procesa odpadanja listov, ko se enkrat prične, ne morete več ustaviti. Pri izbiri rastline najprej pogledajte med rdeče obarvane liste; če so drobne bunkice – cvetovi med njimi še zaprti, potem je rastlina v odličnem stanju. Če so cvetovi že odprti, ne bo dolgo, ko se bo proces odpadanja listov pričel.

Ko se odločite za pravo rastlino, poskrbite, da vam jo bo cvetličar dobro zavil, tudi preko obarvanih listov, da se ne bo prehladila. Če je namenjena za darilo, jo doma odvijte in zavijte spet tik pred tem, ko bo prišla do novega lastnika. Kje jih bomo doma postavili, je seveda močno odvisno tudi od tega, kje nam bodo v največji okras. Poskusite najti

dovolj svetla mesta, nikakor pa ne smejo biti v bližini svetil, izvora toplote: peči, radiatorjev, štedilnika, hladilnika, ventilatorjev oz. tam, kjer piha vroč ali mrzel zrak. Mislim, da ni potrebno omenjati, da ne smejo biti v mrzlih hodnikih vežah ali ob vhodnih vratih. Tudi na televizorje, radijske aparate, ob računalnike, na mikrovalovne pečice ne sodijo; tam bodo hitro pričele izgubljati listje. Tudi neposredno pripekanje sončnih žarkov jih lahko uniči. Najbolje uspevajo pri temperaturah okoli med 18 in 20°C. Če temperature podnevi ne presežejo 22°C, ponoči pa ne padejo pod 18°C, bodo rastline ostale dolgo lepe.

Poskusimo rastlino ohraniti za naslednje leto

Mnogi rastline po koncu praznikov odvržejo, saj dobimo vsako leto ne predrage nove rastline. Zakaj pa ne bi poskusili rastlin ohraniti še za naslednjo sezono? Po cvetenju večina listov odpade, kar prestraši mnoge ljubitelje cvetja. Dokler ostanejo stebela zelena, so rastline še žive in je to njihov naravni način rasti. Takrat rastline porežemo, zmanjšajmo jih lahko za dve tretjini. Ko pričnejo poganjati nove poganjke, jih pričnemo tedensko dognojevati s tekočimi gnojili za zelene rastline. Ko zunanje temperature ne padajo več pod 13°C, rastline presadimo v nekoliko večji lonček (ne sme biti prevelik) in jih postavimo v senčen kot vrta. Redno jih zalivamo in dognojujejo celo poletje. Če postanejo poganjki predolgi, jih lahko režemo do septembra.

V jeseni moramo najprej paziti, da jih damo na toplo pravi čas. Ko pričnemo nočne temperature padati pod 15°C, jo prestavimo noter. **Najpomembnejši del je, da rastlinam od oktobra zagotovimo POPOLNO temo 14 ur, da bodo najlepše ravno v času praznikov.** Tema mora biti popolna, že zunanja cestna razsvetljava, televizija, računalnik ... jo motijo. Potrebuje namreč vsaj 6 ur prave svetlobe.

Božična zvezda ni strupena

Božične zvezde so tudi lepo darilo, saj jih nikoli nimamo preveč, da nam popestrijo praznike. Čeprav iz ran priteče bel mleček, se ne ustrašite, ni strupen; niso nevarne za otroke, saj so ta mleček nekoč celo uporabljali tudi za zdravilo. V ZDA so jih natančno in dolgo testirali. Ugotovili so, da bi moral otrok, težak 22kg, pojesti več kot 500–600 listov, pa še ne bi bilo zanj prav nobene nevarnosti. Kljub temu božična zvezda prav gotovo ni namenjena prehrani.

Miša PUŠENJAK

Svetovni dan čebel združuje in povezuje

Čebele in ostali oprasovalci so za življenje ljudi zelo pomembni. Od oprasovanja je odvisna kar tretjina pridelane hrane na svetu in čebele imajo med vsemi oprasovalci najpomembnejšo vlogo. Z oprasovanjem oprasovalci omogočajo kmetijsko proizvodnjo, ki zagotavlja varno preskrbo s hrano, čebele pa poleg tega s svojimi visoko hranljivimi izdelki pomembno prispevajo še k izboljšanju kvalitete prehrane za ljudi.

Čebele imajo preko oprasovanja pozitivne učinke na celoten ekosistem in z njim povezanim ohranjanjem biotske raznovrstnosti v naravi. Biotska raznovrstnost je ključnega pomena za razvoj in ohranjanje naravnega okolja. Med drugim nam zagotavlja hrano, kisik, čisti vodo in zrak, stabilizira vreme in podnebje ter pomaga pri sposobnosti prilagajanja na spremembo. Čebele so poleg tega tudi dober bioindikator razmer v okolju. Preko opazovanja njihovega razvoja in zdravstvenega stanja lahko ocenjujemo, kdaj se v določenem okolju nekaj dogaja in kdaj je potrebno ukrepati. Če na opozorila ne reagiramo pravočasno, so lahko kasnejše posledice še večje.

V zadnjem obdobju so predvsem na območjih z intenzivnim kmetijstvom čebele in ostali oprasovalci vse bolj ogroženi. Njihov življenjski prostor se spreminja in krči, s tem pa so razmere za njihovo življenje in razvoj vse slabše. Medovitih površin je zaradi vse večjih površin monokultur in spremenjene ter intenzivnejše tehnologije pridelave travinja vse manj in še te nudijo čebelam potrebno hrano le v krajših obdobjih in zmanjšani pestrosti kot nekoč.

V okviru prizadevanj za zaščito čebel ima pomembno vlogo ozaveščanje javnosti o pomenu čebel in čebeljih pridelkov. Zato bo Republika Slovenije na pobudo čebelarke zveze Slovenije organizaciji Združenih narodov predlagala, da 20. maj razglasi za SVETOVNI DAN ČEBEL. 20. maj smo predlagali, ker je to dan, ko se je rodil Anton Janša (1734–1773), ki je poznan kot začetnik modernega čebelarstva in eden taktirnih najboljših poznavalcev čebel. Bil je prvi učitelj modernega čebelarstva na svetu, saj ga je že cesarica Marija Terezija imenovala za stalnega učitelja čebelarstva na novi čebelarski šoli na Dunaju. Njegovo delo in življenje je opisano v mnogih čebelarskih knjigah, med drugim tudi v knjigi *Svetovna zgodovina čebelarjenja*, ki je bila izdana v letu 1999.

Pobudo so podprle številne organizacije in posamezniki. Med drugim jo je v okviru 44. čebelarskega kongresa APIMONDIA 2015 v Južni Koreji podprla tudi največja svetovna čebelarska organizacija Apimondia. Pobuda združuje različne organizacije, posameznike in tudi različne politične stranke, saj jo z veseljem podprejo skoraj vsi, ki se z njo seznanijo.

Ker želimo, da pobudo podprejo in se z njo še bolj seznanijo tudi slovenski čebelarji in ostala zainteresirana javnost, bo v mesecih od decembra 2015 do marca 2016 predsednik ČZS, g. Boštjan Noč, z zaposlenimi s prepoznavnim vozilom obiskal vsa čebelarska društva v Sloveniji in o pobudi informiral prisotne. Na dogodke bodo povabljeni župani, znane osebnosti in še kdo z določenega območja, ki bodo želeli v okviru dogodka pobudo podpreti. O terminu obiska bodo čebelarska društva obveščena, z njimi bo dogovorjena lokacija obiska in morebiten program. Informacije bodo posredovane tudi lokalnim medijem, da bodo lahko informirali krajanje, da se bodo lahko srečanj udeležili in na ta način podprli prizadevanja ČZS.

dr. Peter Kozmus, Čebelarska zveza Slovenije

Čebelnjaki so posebnost slovenskega čebelarstva. S svojim videzom bogatijo kulturno krajino.

Kuharski kotiček

KOKOŠJA JUHA

Kokoš operemo, iz nje očistimo drobovino, odrežemo glavo, sicer naredi juho kalno. Celo kokoš damo kuhat v lonec mrzle vode. Lonec mora biti dobro pokrit. Kuha se počasi, pri nizkem ognju. Ko se juha več ne peni, posolimo in dodamo jušno zelenjavo: peteršilj, korenček, malo luštreka, vejico zelene ter oprazeno čebulo. Zelenjavo lahko tudi z drobovino opravimo na vroči masti in porjavelo dodamo juhi. Ko je kokoš napol kuhana, jo vzamemo iz juhe in jo damo v pečico. Juho precedimo in zakuhamo z domačimi rezanci. Vre naj 10 minut.

PEČEN ZAJEC V ZAČIMBNI MARINADI

Potrebujemo mladega zajca, težkega do 2 kg, sol, poper, olje za pečenje, začimbe: lovrov list, rožmarin, timijan, muškati orešček, piment; 3 stroke česna, 4 žlice olja (sončnično, konopljino, ogršično ...), sok pol limone in limonina lupinica.

V skodeli pripravimo marinado iz 4 žlic olja, strtega česna, nalomljenega lovrovega lista, dodamo še ostale začimbe, sok limone, lupinico, sol in poper ter dobro premešamo. Kose očiščenega zajca dobro natremo z marinado, jih položimo v skledo, pokrijemo s pokrovom ali aluminij folijo ter položimo v hladilnik za nekaj ur ali še bolje čez noč, da se meso lepo marinira.

Kose mesa v vročem olju popečemo z vseh strani, jih položimo v pekač in prelijemo z ostankom marinade in soka od pečenja. V pečici pečemo cca. 1 uro pri 200 OC.

KROMPIRJEVA RULADA S KORENČKOVIM NADEVOM

Potrebujemo 3 jajca, 3 žlice olja, 60 dag krompirja, 40 dag ostre moke, ščepec soli, 20 dag naribanega korenčka.

Krompir skuhamo, ga olupimo in še vročega pretlačimo. Dodamo jajca, olje, moko, sol in korenček. Maso razvaljamo približno na prst debelo. Premažemo z nadevom, zavito rulado zavije v aluminijasto folijo, kuhamo pol ure in še vroče postrežemo.

Korenčkov nadev: korenček dušimo na margarini. Dodamo malo oreščka.

PISANA SOLATA Z GOBAMI

Potrebujemo 20 dag motovilca, 1 glavico solate, 1 glavico rdečega radiča, 15 dag stebelne zelene, 20 dag vloženi gob, žličko medu, žličko gorčice, sol, poper, kis in olje po okusu.

Radič, solato in motovilec očistimo in operemo, radič in solato narežemo. Zeleno in gobe očistimo in na tanko narežemo.

Med, gorčico, kis (lahko balzamični) in olje zmešamo ter začinimo s soljo in sveže mletim poprom. Solato prelijemo z prelivom, jo premešamo in postrežemo.

Po želji lahko solati dodate poljubno zelenjavo in sadje.

BOŽIČNI MEDENI OBROČKI

Foto: Boris Farič

Potrebujemo ½ kg moke, 1 pecilni prašek, 10 dag sladkorja, ščepec cimeta, limonino lupino, 10 dag kuhanega mleka, maščoba za peko, beljak za premaz in med.

V posodo presejemo moko s pecilnim praškom, dodamo sladkor, limonino lupino, v jamico vlijemo med in mleko ter umesimo testo, ki naj počiva 6 ur. Nato testo razvaljamo za pol mezinca na debelo in izrežemo kroge v velikosti manjšega krofa in z manjšim modelčkom izrežemo sredino, da dobimo obroček. Naložimo jih na pomaščen pekač, premažemo s stepenim beljakom in spečemo.

Znak akcije Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet z logotipi partnerjev, v okviru katere bo predsednik ČZS, g. Boštjan Noč, z zaposlenimi obiskal vsa ČD po Sloveniji.

Dnevnik neke nedelje

29. 11. 2015

Danes zjutraj sem vstala kot vsako nedeljo, da grem k maši, kar že postaja tečno, ker bi samo rada spala! Moje mame preprosto ne morem prepričati, da bi samo eno nedeljo spala, to je beda! Če mi to uspe, mi potem vsaj eno uro teži o tem.

Že nasploh ne maram nedelj, ker je zadnji dan vikenda. Po drugi strani mi je nedelja všeč, ker ne »rabim« nič delati, ker ti že ime nedelja pove, da se na ta dan ne dela. To tudi prekršim, ker zdaj delam domačo nalogo. V soboto se mi ni ljubilo, v petek pa pridem domov izmučena, ker pridem komaj ob pol štiri, zaradi likovnega krožka, ki je moja najljubša stvar v šoli zraven odmorov.

Ob nedeljah tudi zunaj ležim na travi, gledam v oblake in razmišljam o življenju ter podobnih stvareh, če je lep dan in ni mrzlo kot zdaj. Če je mrzlo kot zdaj, rišem. Risanje je moj hobi že od otroštva. Včasih je risanje muhasto, ker nimaš nobenih idej, o čem boš risal, zato moraš počakati do takrat, ko dobiš približno idejo o tem. V šoli je lažje, ker ti učiteljica zastavi nalogo kaj boš risal.

Viktorija Puc, 7. b

Dnevnik nekega torka.

Kako sovražim ta dan. Ob torkih imam vedno težko torbo in še zgodaj se moram vstati! Ko bi bil vsak dan sobota! Lahko bi dolgo spala in ne bi imela skrbi za šolo. Po eni strani mi je ta dan všeč, ker nimamo matematike.

Vita Peklar, 7. b

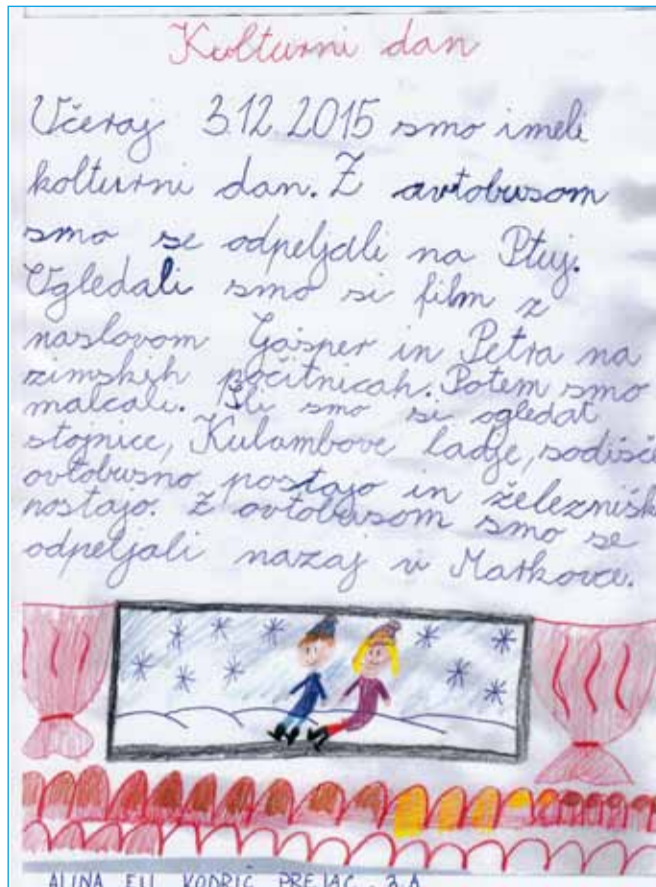
Ob novem letu sem sklenil/a:

Da bom večkrat čistila sobo in brisala prah.
Da bom več prihranila kot zapravila (seveda mislim denar).
Da bom vsaj enkrat v letu potovala izven Slovenije (seveda s starši).
Da se bom več vozila s kolesom.
Da se ne bom več sekirala zaradi mozoljev.
Da bi gledala manj videoposnetkov na You Tubu.
Da bom botrico odvrnila od kajenja.
Da bom prepričala mamo, da bom lahko v nedeljo spala.

Viktorija Puc, 7. r.

Da bom mami pomagal pri vsem.
Da bom priden.
Da ne bom tečen.
Da ne bom zapravljajl preveč denarja.
Da se bom učil.

Niko Kostanjevec, 8. r.

Alina Eli Kodrič Prejlec, 3. a

Da se bom bolj učila.
Da ne bom posegla po kajenju.
Da bom manj časa na računalniku.
Da bom redno čistila sobo.
Da bom privarčevala več denarja.
Da bom bolj pazila na svojo postavo.

Klara Kodrič, 8. r.

Da ne bom več gledala serij do štiri zjutraj.
Da ne bom porabila več časa za igrice kot za učenje.
Da bom prihranila več kot zapravila.
Da ne bom jedla toliko nezdravih jedi.
Da bom še naprej risala in delala, kar mi je všeč.

Vanessa Galun, 8. r.

Da bom bolj ubogala mamo.
Da bom bolj prijazna do sestre.
Da bom bolj pridna.
Da se bom več učila.
Da se ne bom sekirala zaradi mozoljev.

Ines Čeh, 8. r

Da bom bolj dolgo spala.
Da bom imela boljše ocene.
Več se bom bolj učila.
Sproti bom pospravljala sobo.
Vsak dan bom hodila na sprehode.
Ne bom se obremenjevala z videzom.
Pomagala bom družini ...

Mery Potočnik, 8. r.

Da bom več hodila na zrak in ne bom ves čas v sobi.
Da se bom več socializirala z ljudmi.
Da bom za spremembo dobila več kot sedem ur spanca.
Naučila se bom kuhati.
Da se bom sproti učila.

Nika Keres, 8. r.

Da bom manj časa preživela na telefonu.
Da ne bom več iskala toliko pozornosti.
Da ne bom tako občutljiva.
Da se bom sproti učila.
Da ne bom vsega prelagala na jutri.

Julija Belšak, 8. r.

Da bom več vadil harmoniko.
Da bom čez teden bolj priden kot len.
Da bi čez praznike preživel več časa z družino, ne s televizijo.
Da bi večkrat obiskal babico.
Da se ne bi toliko prepiral.
Da bi več delal s traktorjem na njivi.
Da bi večkrat pomagal starejši sosedu.

Metod Kostanjevec, 8. r.

Dogodki v vrtcu Markovci

December je čas, kose ozremo nazaj, kaj vse smo naredili v zadnjih mesecih in kaj nas čaka v novem letu. V prvih tednih šolskega leta smo velik poudarek namenili sprejemanju novega okolja. Predvsem je to bilo pomembno za otroke, ki so prvič prestopili prag vrta. Sprejeli smo devetintrideset novincev. Teden otroka smo obeležili pod motom »Nekaj ti moram povedati«. V okviru tedna otroka so se odvijale različne dejavnosti, ki so imele poudarek na medgeneracijskem druženju. Otroci iz skupine »Smeški« so nam zaigrali lutkovno predstavo Repa velikanka, ki so si jo ogledali vsi otroci iz vrtca in učenci prvih razredov OŠ Markovci.

V jesenskem času smo se udeležili Mini olimpijade 2015, katere organizator je bil Olimpijski komite Slovenije in Zavod za šport Ptuj. Otroci so se preizkusili v različnih športnih panogah.

V mesecu oktobru smo prejeli nagrado za uspešno sodelovanje v natečaju Medvedi in medvedki. Obiskal nas je Modri medvedek, s katerim smo se zabavali in se veselili ves dopoldan.

V okviru meseca požarne varnosti smo izvedli evakuacijsko vajo. Pri vaji je sodelovalo 80 gasilcev iz vseh gasilskih društev iz občine Markovci. Prisotni so bili tudi predstavniki Gasilske zveze Ptuj in Civilna zaščita. Vajo smo izpeljali ob prisotnosti otrok. Bila je zelo uspešno izpeljana, saj se vsi zavedamo, kako po-

membno je, da smo ozaveščeni o pravilnem ravnanju v takšnih situacijah.

Prvi teden v novembru smo organizirali tečaj plavanja za vse otroke stare od 5 do 6 let. Udeležilo se ga je 42 otrok. Otroci so se prilagajali na vodo, učili osnovnih plavalnih zamahov, se zabavali in družili v vodi. Tisti, ki so že imeli izkušnje z vodo, so svoje znanje nadgradili in izpopolnili. Plavalni tečaj so vodili učitelji plavanja Plavalnega kluba Terme Ptuj, ki so se zelo potrudili in otrokom nudili svoje strokovno znanje. Za varnost in pomoč ob bazenu so skrbele vzgojiteljice. Zadnji dan plavalnega tečaja smo pridobljeno znanje preverjali. Pri vseh otrocih je bil viden velik napredek.

V petek, 20. novembra, smo obeleževali dan slovenske hrane, s čimer želimo poudariti pomen oskrbe prebivalstva s kakovostno hrano iz lokalnega okolja. Otroci so ves teden spoznavali pomen kmetijstva in čebelarstva. Ogledali so si čebelnjak Čebelarskega društva Markovci. Posebno pozornost smo namenili gibanju in ohranjanju zdravja. Na zajtrk smo povabili predstavnike Čebelarskega društva Markovci in direktorico občinske uprave.

Tudi v tem šolskem letu sodelujemo z Zavodom Marijana Borštnerja Dornava. V integraciji sodeluje 43 otrok iz vrtca Markovci in 6 varovancev zavoda Dornava. V jesenskem času smo jih obiskali in z njimi preživeli lep dopoldan. Obisk so nam vrnilo v mesecu decembru. Posebej za njih so otroci pripravili lutkovno igrice Babica zima. Cilj integracije je sprejemanje drugačnosti, zbuditi čut pri otrocih za pripravljenost sprejemanja drugačnih ljudi in razvijati medsebojne vrednote.

V času veselega decembra so otroci doživeli praznični čas skozi različne dejavnosti. Pripravili smo jim pravljичne ure, izdelovali so zimsko dekoracijo, novoletne voščilnice, krasili novoletno jelko, pekli pecivo, pripravljali praznične pogrinjke. V nekaterih skupinah

so pripravili srečanje s starši. Srečanja so potekala v obliki delavnic, lutkovne predstave, izdelovanj novoletnih voščilnic, dekoracije in medsebojnega druženja.

Vzgojiteljice smo za otroke pripravile lutkovno igrice Zajčkova hišica. Z njo smo gostovali tudi v Zavrču, za podjetje Perutnina Ptuj, za organizacijo ŠTUK Maribor in za otroke iz občine Markovci.

Prvi delovni dan v novem letu 2016 bo poseben in slavnosten, saj bomo odprli vrata novega, devetega oddelka in s tem skupno omogočili varstvo 168 otrokom.

Majhni in veliki iz vrtca Markovci vam iz srca želimo, da najdete tiste drobne poti, ki vodijo k uspehu, pa tudi tiste, ki vodijo od srca do srca, k sreči, zdravju in zadovoljstvu.

Sonja Ambrož

Naš obisk knjižnice

V torek, 1. decembra, smo se zadnji dve šolski uri učenci sedmih razredov odpravili v Knjižnico Ivana Potrča Ptuj. Čeprav je avtobus imel malo zamude, smo uspešno prišli na Ptuj. Ena izmed knjižničark ptujске knjižnice nam je predstavila, kako si lahko knjigo izposodimo, rezerviramo ali pogledamo, če je prosta na spletu. Po tem smo se obiskali še mladinski oddelek knjižnice, kjer smo se odpra-

vili v pravljичno sobo Branke Jurca. Tam nam je knjižničarka povedala nekaj o delih Ivana Potrča in njegove žene Branke Jurca. Nato nam je prebrala nekaj pesmi. Tam nam je knjižničarka podarila knjigo pisatelja Damijana Sinigorja Iskanje Eve. Nekateri učenci so potem dobili člansko izkaznico, nekateri pa si izposodili nekaj knjig. Nato smo naredili skupno fotografijo in se veselili in polni energije odpravili nazaj proti šoli.

Ana Čuš, 7. b

ŠOLSKI EKOVRT na OŠ Markovci

V šolskem letu 2014/2015 se je vodstvo šole skupaj z mentorjem Primožom Galunom odločilo, da na mestu ob stari leseni preši uredi ŠOLSKI EKOVRT, ki ga koordinira in z nasveti podpira Inštitut za trajnostni razvoj v Ljubljani. Inštitut jeseni in spomladi ponuja izobraževanje o delu na ekovrtu.

V lanskem šolskem letu smo pričeli z zasnovo gredic, ograje in ostalih elementov, ki pritičejo ekološki zasnovi in pridelavi na vrtu. K sodelovanju so bili povabljeni vsi, ki jih zanima ekološka pridelava zelenjave, sadja, cvetlic, dreves in grmovnic ... To so v prvi vrsti učenci v šoli skupaj s starši, babicami in dedki. Celostni načrt ureditve šolskega ekovrta, tlorisna skica je narejena. Do sedaj je končana lesena ograja – »z lat plot«, ki je zaščita pred nepovabljenimi gosti, predvsem domačimi in divjimi živalmi. Narejene so visoke grede, visoka gomila, spiralna greda za dišavnice in zelišča z vrtno mlako, gredice za pridelavo motovilca in solatnic.

Na zahodnem delu vrta smo postavili kompostnik, ki ga bomo razdelili še na tri dele: en del za kompostiranje, dva dela (zeleni in rjavi) za zbiranje organskih odpadkov, ki sodijo na kompostnik. Poleg kompostnika bo narejen majhen rastlinjak za pridelavo sadik iz semen. Na severozahodni strani bo pod smrekovo zbiralnik deževnice, obenem tudi kisli del vrta za azeleje, rododendrone in ameriške borovnice. Pri tehničnem pouku bomo izdelovali hotele za žuželke, da bodo koristne žuželke uspešno prezimile in se razmnoževale. Tudi na ptičje hišice nismo pozabili. Kjer ni gredic, smo tla prekrižali z lesenimi sekanci.

Seveda bomo upoštevali KOLOBAR za rastline, to je setev iste vrste rastline na isto gredico vsake štiri leta. Tudi na dobre in slabe sosede ne bomo pozabili.

V mesecu februarju bomo pričeli s prvimi setvami vrtnin v učiniči. V mesecu maju bomo sadike presadili na zunanje grede. V maju in juniju bomo pobirali prve pridelke vse do jeseni ... Otvoritev šolskega ekovrta načrtujemo ob koncu šolskega leta, ko bodo gredice polne mladih rastlin in bo vse kipele od življenja.

NAUČIMO SE PRIDELATI HRANO NA EKOLOŠKI NAČIN BREZ UPORABE KEMIČNIH PRIPRAVKOV.

Primož Galun,
mentor krožka ŠOLSKI EKOVRT na OŠ Markovci

Letos prvič obiskujem krožek ekovrt. Ta krožek me uči moj učitelj Primož Galun. Delo na ekovrtu me zelo veseli, ker se naučim veliko novega. Zgradili smo že vrt z ograjo ter posadili različne posevke. Na ekovrtu bomo spomladi posadili različna zelišča, kot so sivka, meta, žajbelj ... Ta zelišča bomo posušili in si v zimskem času skuhal domači čaj. Seveda ne bodo manjkale tudi druge vrtnine.

Delo je bilo včasih naporno, vendar smo s skupnim delom dosegli veliko. Komaj čakam na pomlad, ko bo vrt zasijal v polni lepoti in vnojavah.

Kaja Kumer 4.a

Letošnja jesen nam je postregla z obilico sončnih žarkov, ki so gotovo pripomogli k temu, da smo počeli in doživeli tudi veliko vsega, kar nam ob drugačnih vremenskih pogojih ne bi bilo omogočeno. Med dogodke, ki so nam polepšali jesen, gotovo lahko štejemo druženje na šolskem ekovrtu, ki ga je v mesecu novembru organiziral vodja šolske interesne dejavnosti ekovrt gospod Primož Galun. Starši in otroci smo se na sobotno popoldne

zbrali na šolskem ekovrtu, kjer smo ob pravi delovni vneti in z obilico dobre volje izvedli pravo medgeneracijsko delovno akcijo. Čudovito zasnovanemu šolskemu ekovrtu smo s svojim delom dodali še nekaj detajlov in tako vsaj nekoliko prispevali k njegovi končni podobi. Predvsem starši moramo priznati, da smo bili prijetno presenečeni nad tem, kaj vse zmorejo naši otroci in s kakšnim veseljem in vnemo so sodelovali pri delu. Lotili so se prav vsakega opravila, ki smo jim ga dodelili. V veliko veselje jim je bila tudi skupna malica na prostem, za katero je v večji meri poskrbel šolski kuhar gospod Bojan.

Hvaležni smo g. Galunu, mentorju šolskega ekovrta, da ne le, da naše otroke uči in vzgaja, temveč jih tudi s praktičnim delom pripravlja na vsakdan njihovega življenja v prihodnosti. Želimo si, da bi bilo takšnih in podobnih dogodkov v prihodnje še več.

Mateja Letnik, mama

V soboto, 14. novembra, smo skupaj s starši delali na šolskem ekovrtu. Veliko je bilo za postaviti. Tako smo polnili visoke grede, obijali viske grede z ladijskim podom, vozili smo zemljo v samokolnicah, grabljali zemljo in zidali spiralo za dišavnice in zelišča. Imeli smo tudi skupno malico. Bilo je zelo zabavno.

Jure Letnik, 4. a

Projekt »Ekovrt«, ki ga v okviru Osnovne šole Markovci vodi profesor 4. a razreda Primož Galun, že dobiva svoj razkošni videz. Ideja je bila za marsikaterega od nas staršev ovita v dvom o samem pričetku, nadaljevanju in nadgradnji. Podvomili smo o interesu naših otrok do dela na in z gredicami, zelenjavo in ostalimi kulturami, ki so posajene na le teh, pa do same postavitve ograje, kompostnikov, tople grede ...

Vse to se je pričelo izvajati izpod rok naših otrok. Prvo soboto v novembru smo se na povabilo učitelja zbrali tudi starši. Postorili smo težja fizična dela in pripravili zasnove za nadaljevanje v pomladnih mesecih. V prijetnem druženju je bilo veselje opazovati otroke pri nekaterih delih, ki jim jih sami skoraj ne bi zaupali ali pa bi bili prepričani, da česa takega še ne zmorejo. Tako so sodelovali pri rezanju desk, vijačenju, zabijanju, pri izkopih, grabljanju in celo pri zidanju spiralne grede. Z neverjetnim veseljem, pridnostjo in spretnostjo, ki jo vlagajo v ta mali

raj, z idejami in izvirnostjo si zaslužijo občudovanje nas odraslih. Odtргajte si kdaj kaj dragocnega časa in se podajte proti markovski hiši učenosti – verjamem, da boste pozitivno presenečeni. V vrtu boste lahko nabrali lep šopek idej, ki jih boste lahko »zastonj« posadili v svoj domači vrt.

Lep pozdrav,

Edi Peklar, oče

Pri Ekovrtu mi je bilo všeč, ker smo veliko delali in se zabavali. Ko sem prvič prišla na Ekovrt, je bil prazen in nezanimiv.

Po veliko tednih trdega dela je zablestel v svojih pisanih barvah. Na levi strani vrta so bile posajene lubenice, solata, jagode in sončnice, na desni strani pa nameščeni kompostniki. Ekovrt se mi je zdaj zdel veliko lepši. V novembru smo s starši kompostnike obdali z deskami in naredili vrt za dišavnice z bazenom. Sami smo okoli njega postavili tudi leseno ograjo. Obiskala nas je tudi učiteljica, strokovnjakinja za zelenjadarstvo in okrasne rastline, Miša Pušenjak, ki nam je povedala veliko o vrtnarjenju in visokih gomilah. Na Ekovrtu smo imeli celo likovno umetnost. Všeč mi je bilo, da smo se kljub zahtevnemu delu lahko tudi igrali in se izjemno zabavali s sošolci in sošolkami.

Veselim se pomladi in nadaljnega dela. Krožek Ekovrt mi je zelo všeč predvsem zaradi učitelja Primoža, ki ima veliko znanja tudi o dišavnicah in delu na vrtu nasploh.

Edita Peklar, 4. a

Ste videli naš EKOVRT, ki vas pozdravi še preden vstopite v našo šolo?

Vse to je delo učitelja Primoža Galuna in nas učencev 4. a razreda, ki smo si že v lanskem šolskem letu zadali, da ga bomo naredili čisto sami. Postavili smo ograjo, da ne dobimo nepovabljenih gostov, naredili majhne gredice, v katere smo posadili jagode in visoke grede, v katere bomo spomladi posejali solato, čeprav je ne maramo preveč.

Rada hodim na krožek »EKOVRT«, saj delamo stvari, ki jih počne moja babi na vrtu. Uporabljam orodja, ki jih uporablja moj ati. Res smo že veliki, toda do zaključka nam manjka še veliko, zato ga ne bomo še tako hitro končali. Na njem še manjka rastlinjak, ribnik-mlaka, zato bomo vesel vsakega, ki nam bo pomagal na kakršnenoli način.

Pridite nas pogledat, ne bo vam žal.

Julija Borovnik, 4. r.

Menim, da je EKOVRT super, ker veliko delamo in se kaj naučimo. Smisel tega krožka je sprostitve in veselje. Ideja je zelo v redu. EKOVRT je vrt, na katerem ni nič škropljeno s pesticidi. Vrt je postavljen za našo osnovno šolo v Markovcih pri stari preši. Delamo mi, učitelj, lanske četrtotolci in starši. Naredili smo že ograjo, štiri visoke grede in spiralasto gredo z vrtno mlako-ribnikom. Posadili smo zeleno solato, motovilec, jagode in česen. Na EKOVRTU smo v ponedeljek, torek, četrtek šestu uro ter v petek zjutraj. Obiskala nas je tudi Miša Pušenjak. Povedala nam je, da naj pozimi vrt počiva in da je odlično zasnovan. Ne prevelik, ne premajhen. Na vrtu smo že pobrali fižol, krompir, čebulo, sončnice in motovilec, ostale grede pa pripravili na zimo in spomladansko setev. Komaj čakamo na pomlad.

Klara Tement, 4. a

PREPESNITEV PESMI VALENTINA VODNIKA DRAMILO

Dramilo za šolarje

Učenci, pridno se učite,
saj z vsakim znanjem
novo izkušnjo pridobite.

Lej, knjiga vse ti ponudi,
iz besed ji znanja prejemat ne mudi,
saj šolsko nagrado boš prejel,
če boš knjigo hitro v roke vzel.

Življenje ni lahko, nikoli ne bo,
a lažje boš po poti hodil
s polno glavo.

Eva Ertl, 8. b

TA KNJIGA JE ZDRAVA

Učenec, ta knjiga je zdrava
in pridnim nje vsebina taprava.
Slovenščina, matematika tebi ne leži,
zato naj vsak raje pred knjigo posedi.

Glej, šola vse ti ponudi,
iz rok sprejet ji ne mudi.
Lenega čaka popravnji izpit,
a delavnega markovski hit.

Pridno se učite,
zvesto nalogo naredite,
saj povrnilo se vam bo,
kot pravi Vodnik lepo.

Špela Kukovec, 8. b

Zaključek Superlige z domačim derbijem

Z odigranim 12. krogom nogometne tekme se je končal jesenski del tekmovanja v ptujski Superligi. Daleč največ zanimanja je požel derbi med ekipama in naše občine, NK STOJNCI in NK BUKOVCI, saj je zmagovalcu pripadala čast, da »prezimi« na prvem mestu.

Pred tekmo je bilo mnogo špekulacij, kdo bo osvojil vse tri točke na tej tekmi, a izrazitega favorita ni bilo. Domači so v jesenskem delu prvenstva bili še neporaženi, a so imeli na svojem kontu kar nekaj remijev. Gostje so po zares odlični prvi tretjini prvenstva v zadnjih kolih nekoliko popustili in si privoščili tudi dva poraza. Tako se je na lepo sončno nedeljo v Stojncih zbralo kakšnih 400 nogometnih navdušencev, ki so nestrno pričakovali nogometni spektakel. Obe ekipi so na teren spremljali igralci nogometne šole Korant, ki je plod skupnega dela vseh treh nogometnih društev iz naše občine.

Postava NK Stojnci: Ladič, Petrovič, Jašovec, Priher, Kokot, Roškar, Meznarič, Pernek G., Pernek P., Komljenovič, Pukšič (rezervna klop: Levičnik, Zupanič, Petrovič) – trener Fošnarič

Postava NK Bukovci: Horvat, Murko,

Antolič, Majer, Vajda, Goričan, Habrun, Serdinšek, Domjan, Prelog, Droždek (rezervna klop: Mihelač, Kokot, Bezjak, Kralj, Matuš, Herga, Vočanec) – trener Hojnik

Tekmo so nekoliko bolj konkretno odprli domačini iz Stojncev, a so bili pri strelih na gol premalo odločni. Po uvodnem pritisku so tudi gostje iz Bukovcev nekajkrat nevarno zapretili, a na žalost navijačev tudi premalo natančno, da bi se lahko veselili zadetka. Tako se je prvi polčas končal s prijateljskih 0:0. V drugem polčasu so Stojnci v kratkem razmaku dvakrat zadeli in odločili zmagovalca derbija. Zadetke za domačo ekipo sta dosegla Meznarič in Roškar.

Stojnci so zaslužno zmagali, Bukovci pa s tem porazom prvič izgubili vodilno mesto na lestvici. Pred nami je šele polovica prvenstva, ki se bo nadaljevalo konec meseca marca 2016. Do takrat vas vlijudno vabimo na 2. novoletni Korantov pokal selekcij U7, U9, U11 in U13, ki bo potekal 26. in 27. decembra v športni dvorani v Markovcih.

Celoten posnetek tekme si lahko ogledate na spletnem kanalu Youtube (<https://www.youtube.com/watch?v=ZjEFCFSRkOI>)

Gorazd Mlinarič

Medobčinski športni uspehi šolskih ekip

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU ZA UČENKE

Osnovna šola Cirkulane-Zavrč je 27. novembra organizirala in izvedla medobčinsko tekmovanje v nogometu za starejše deklice, letnik 2001 in mlajše. Deklice OŠ Markovci so osvojile 2. mesto in se uvrstile na področno tekmovanje.

Za našo šolo so nastopale: Nuša Forštnarič 8.A, Daša Horvat 8.A, Šana Zagoršek 8.A, Noell Vilčnik 5.A, Neža Forštnarič 5.B, Barbara Tement 6. A in Sanela Bezjak 9. A, Mentor: Zlatko Marčič

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE ZA STAREJŠA DEKLETA V KOŠARKI

V torek, 3.11.2015, je na naši šoli potekalo medobčinsko tekmovanje za starejša dekleta v košarki. Najprej so se pomerile domačinke in sicer z osnovno šolo Olge Meglič. Tekmo so gladko dobile z rezultatom 36:7 in si s tem zagotovile uvrstitev na področno tekmovanje. 2. mesto in uvrstitev na področno tekmovanje so si priigrale učenke iz OŠ Markovci, 1. mesto in prav tako uvrstitev na področno tekmovanje pa je pripadalo OŠ Majšperk.

Šolo so zastopale naslednje učenke: Eva Kuhar 9. A, Daša Horvat 8.A, Anamarija Lajh 9. B, Anja Lenart 9.A, Urška Horvat 9. B, Meri Potočnik 8. B, Sara Šilak 9. A, Pia Majerič 9.A, Lara Roškar 9. A, Šana Zagoršek 8.A, Sanela Bezjak 9. A in Forštnarič Nuša 8. A. Mentor: Zlatko Marčič

MEDOBČINSKO PRVENSTVO V ODBOJKI - STAREJŠI DEČKI

Starejši dečki so v mesecu novembru na medobčinskem prvenstvu v odbojki na OŠ Destrnik postali medobčinski prvaki.

Alen Cvetko 9. B, Marko Vertič 9. A, Miha Kokot 9. A, Marcel Horvat 9. B, Matija Fišinger 9. A, Niko Drevenšek 9. B, Anže Jan Prelog 8. A, Žiga Janžel 9. B, Tadej Klaneček 8. A, Niko Kostanjevec 8. A, Rene Kosi Fras 8. A in Simon Vajda 8. A. Mentor: Drago Prisljan

NOGOMETNA ŠOLA KORANT PRIREJA

2. NOVOLETNI KORANTOV POKAL

selekcije **U-7 , U-9**

v soboto **26.12. 2015**

od 9. ure

in **U-11 , U-13**

v nedeljo **27.12. 2015**

od 9. ure

**V ŠPORTNI DVORANI
V MARKOVCIH**

Prijavnina 30 eur za posamezno ekipo. Za udeležence turnirja hrana in pijača poskrbljena.

Ekipe prijavite na mail: ns.korant@gmail.com

Vabljeni!

Gasilska vaja "Polje 2015"

Tudi letos smo ob mesecu požarne varnosti štiri prostovoljna gasilska društva poveljstva občine Markovci izvedli vajo »Polje«.

Organizirali smo jo v Borovcih na kmetiji Mirana Zagorška. Zagorelo je v manjši garaži v objektu, v katerem je bilo skladiščeno precej nevarnih snovi: pogonsko gorivo, maziva in prazne plinske jeklenke. Ob 16.20 uri je bil center za obveščanje od lastnika kmetije obveščen, da je zagorelo v garaži. Takoj je bilo aktivirano Prostovoljno gasilsko društvo Borovci. Po prihodu na požarišče je vodja intervencije Marjan Mislovič ugotovil, da domače društvo požara ne bo moglo obvladati, zato je obvestil center za obveščanje, da takoj aktivira društva PGD Prvenci-Strelci, PGD Sobotinci in PGD Zabovci. PGD So-

Foto: MZ

Skupinska fotografija udeležencev

betinci in PGD Zabovci so črpali vodo iz gramozne jame in jo v verigi dobavljali na požarišče. Dostop do vode je bil te-

žaven, saj je na cesti za dovoz bilo podrto drevo, ki so ga morali odstraniti. V objektu sta se nahajali tudi dve osebi,

ki so ju pripadniki prve pomoči civilne zaščite evakuirali in ju oskrbeli. Živine iz objekta ni bilo potrebno evakuirati, saj se je vodja intervencije pravilno odločil, da na pomoč pokliče sosednja gasilska društva. Vajo sta pomagala voditi podpoveljnika David Korošec in David Mislovič. Vajo si je ogledal predsednik Območne gasilske zveze Ptuj Marjan Meglič, poveljnik civilne zaščite Ivan Golob in podpoveljnik občinskega poveljstva Markovci Marjan Bezjak. Po končani vaji je bila opravljena analiza. Ugotovljenih je bilo veliko dobrih lastnosti, izkazale pa so se tudi pomanjkljivosti. Za podpoveljnika PGD Borovci je to bila velika izkušnja. Na vaji je sodelovalo 53 gasilcev in 6 pripadnikov civilne zaščite, ter štiri orodna vozila in vozilo GVC 16 25. Ob koncu vaje se je poveljnik Marjan Mislovič zahvalil vsem sodelujočim ter lastniku objekta Miranu Zagoršku.

Martin Zamuda

Šola zdravja je zaživela

Po malo več kot mesecu dni po naši ustanovitvi z veseljem ugotavljamo, da je Šola zdravja v Markovcih zaživela. V začetku smo bili štirje, v december pa

nas je vstopilo dvanajst. Vsi smo tudi člani Šole zdravja Slovenije, omeniti pa moramo, da je število članov v Sloveniji presegllo število 2800. Do sedaj je bilo

ustanovljenih čez 100 skupin. Vse to govori, da se zavedamo, da zase in za svoje zdravje lahko največ naredimo SAMI. V naši skupini so članice častitljivih let, pa takšne, ki so premagale hude bolezni, vsi pa prihajamo zato, ker skušamo ugotoviti in izboljšati svojo počutje in zdravje. Izgovori "jaz telovadim sam ali »nimam še časa" pa »razgibam se z delom" dokazano ne držijo, kakor tudi to »do sedaj sem delal, sedaj je čas za počitek". Dokazano je, da so le redna telovadba in hoja ter pozitivne misli, veliko dobre volje in smeha ter zmerna prehrana z domačih polj najboljša in najcenejša zdravila zoper vse bolezni in tegobe današnjega časa.

Iz pogovorov z znanci je razvidno, da nekateri še čakajo na pravi čas, da se nam pridružijo. Pravilno, saj je vsak dan lahko nov začetek!

Pred nami so načrti, da bi sodelovali v pustni povorki, na kakšni proslavi ...

Te dni smo zaključujemo leto, čeprav se še ni izteklo; seveda si nismo pozabili zapeti himne naše skupine. Verjamemo, da se nam bo v novem letu pridružilo še več občanov, ki verjamejo, da je zdravje na prvem mestu. V prihodnjem letu želim zdravje in srečo vsem ljudem dobre volje in vas vabimo, da PRIDITE MED NAS, SKUPAJ NAM BO ŠE LEPŠE!

Šola zdravja, skupina Markovci

Prijazen pogled na vaše premoženje

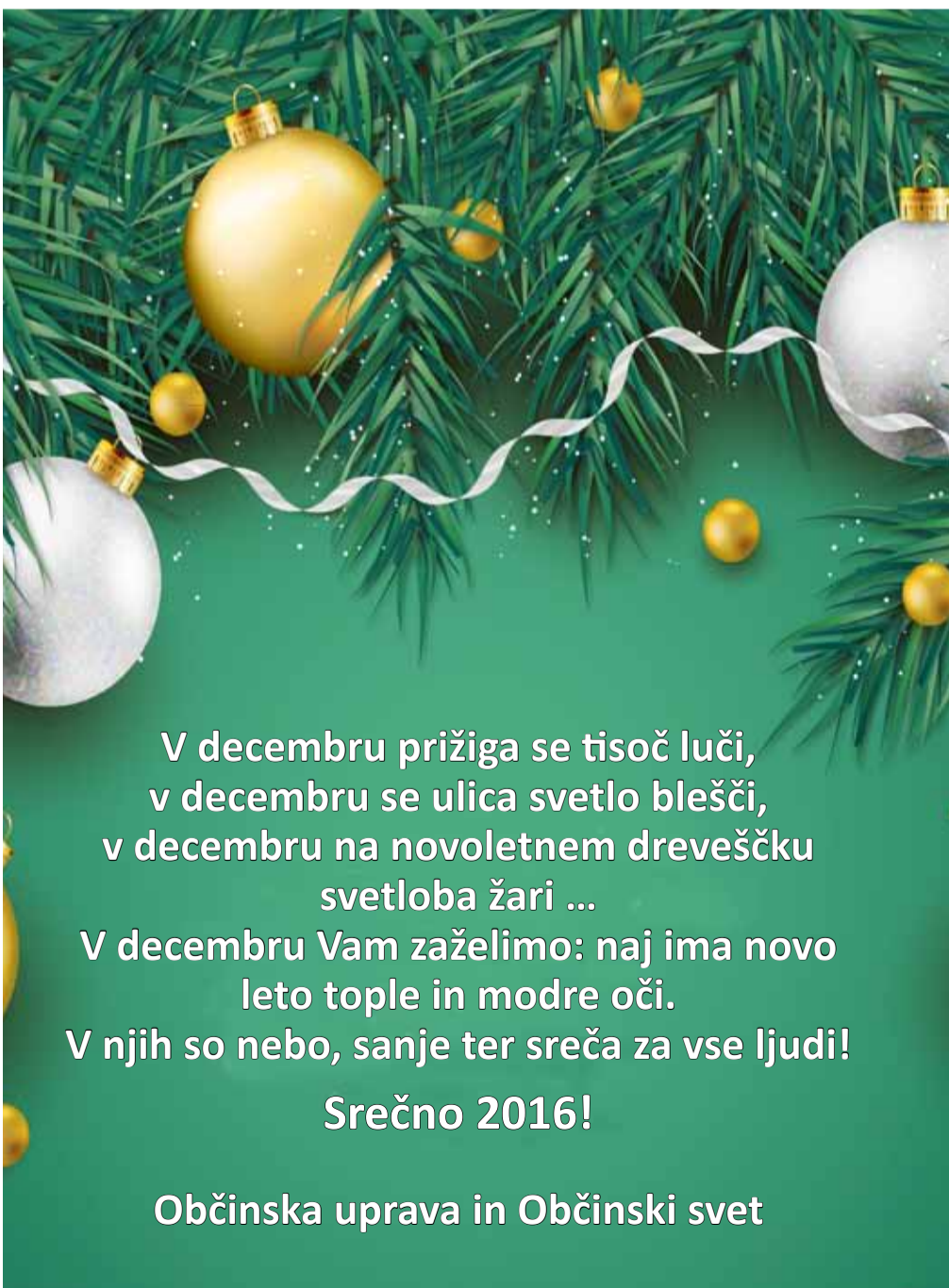
Naše storitve

- ... fizično in tehnično varovanje
- ... servis in montaža sistemov varovanja
- ... varovanje javnih zbiranj
- ... protipožarno varovanje
- ... servis gasilnikov in hidrantov
- ... usposabljanje zaposlenih za varstvo pred požarom
- ... trgovina

SREČNO, ZDRAVO IN VARNO NOVO LETO 2016

Županov prednovoletni sprejem s komedijo iLUTKA

Foto: IP

V decembru prižiga se tisoč luči,
v decembru se ulica svetlo blešči,
v decembru na novoletnem dreveščku
svetloba žari ...

V decembru Vam zaželimo: naj ima novo
leto tople in modre oči.
V njih so nebo, sanje ter sreča za vse ljudi!

Srečno 2016!

Občinska uprava in Občinski svet

NAJ FOTOGRAFIJA

Ste v fotografski objektiv ujeli zanimiv motiv?
Uredniški odbor Lista iz Markovcev organizira
natečaj za najboljšo fotografijo na temo zime.

Vaše fotografije pričakujemo do
10. februarja 2016 na elektronski naslov:
markovski.list@gmail.com ali na naslov uredništva
Občina Markovci, Markovci 43,
2281 Markovci s pripisom Naj fotografija zime.

Spoštovane Markovčanke, Markovčani!

Končuje se leto, ki si ga bomo verjetno vsi zapomnili kot mejnik moderne zgodovine človeštva. Novodobno preseljevanje ljudstev, množični poboji ljudi s strani ideoloških zasvojenec, vsesplošno slabo družbeno stanje; vse to v nas pušča občutek nelagodja in celo strah. Strah za naše mlade, ki šele pričenjajo svojo pot. Člani stranke NSi imamo skoraj na vse izzive, ki so pred nami ali se dnevno rojevajo, odgovore in rešitve. Povsem razumljivo nam je, da je za razvoj in napredek treba trdo delati, razumno trošiti, se najprej opreti na lastne sile in ravnati odgovorno na vseh položajih. Dogodki v državi in tudi v nekaterih lo-

kalnih skupnostih niso od včeraj, ampak so sad izkrivljenih vrednot, povečevanja denarja, kapitala in mižanja pred neupravičenim bogatenjem. Prepričan sem, da imamo v občini Markovci toliko domoljubja, medsebojnega spoštovanja in zaupanja, da bomo poskrbeli za skladen razvoj in naše skupno dobro. Vsem občankam in občanom želimo veliko mero optimizma, medsebojnega razumevanja, predvsem pa sodelovanja za naše skupno dobro. V novem letu 2016 vam želimo vse dobro.

OO NSi Markovci
Franc Rožanc

N.Si Nova Slovenija
Krščanski demokrati

Leto, ki se izteka, nas postavlja na prag novih upanj in pričakovanj. Želimo si, da bi vas vse to, kar razumete in čutite kot srečo v življenju, spremljalo v prihodnjem letu. Želimo vam prijetne božične praznike ter veliko sreče in uspeha v novem letu 2016!

Občinski odbor SDS Markovci

Ko se prižgejo praznične luči
sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani
in želja vzpne se iz srca v višine;
Vse kar je slabo, z Novim letom naj zbledi!
Vse kar je dobro, naj za vekomaj ostane!
Vse kar je dobro, naj raste in cveti!
Naj v miru sreča nežno Vas objame!

Blagoslovljene božične praznike
in srečno novo leto!

PGD Bukovci

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA MARKOVCI
IN ŽUPNIJSKA KARITAS
ŽELITA VSEM OBČANOM,
DA VAM BLAGOSLOV BOŽIČNE NOČI POLNI
SRCA VSE DNI V LETU 2016.

Zahvaljujemo se vsem krvodajalcem za humanitarno pomoč z željo, da se tudi v prihajajočem letu udeležujete krvodajalskih akcij in tako pomagata ohranjati človeška življenja.

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci
TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevozištv
- izposoja kompresorjev
- tlakovanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Na novega leta dan odženite vse skrbi stran,
široko se nasmejite in v prihodnost pogledite!

Srečno 2016!

SLIKOPLESKARSTVO in FASADERSTVO

Mihael Bezjak s.p.
Bukovci 173b

041 264 329

Vsem strankam ter poslovnim partnerjem se zahvaljujemo za zaupanje in se s svojimi storitvami priporočamo tudi v prihodnje.

V hišah prižiga se luč za lučjo,
na cestah glasno kraguljčki pojo.
Spet je prišel k nam ta praznični čas,
ko veselja nasmeh ožari naj obraz.
Novo leto naj prinese nam dneve srečne,
naj nazadnje vsak spozna,
da le zdravje kaj velja!

Srečno 2016!

EMITT d.o.o.

- ELEKTROINSTALACIJE
- VODOVODNE INSTALACIJE
- CENTRALNE KURJAVE
- KLIMA NAPRAVE
- PRODAJA, MONTAŽA, SERVIS

STOJNCI 19, 2281 MARKOVCI
Tel: 02 / 788 81 60, GSM: 031 / 224 660, info@emitt.si, www.emitt.si

Ob izteku starega leta se vsem strankam in kupcem ter poslovnim partnerjem zahvaljujemo za zaupanje in se s svojimi storitvami priporočamo tudi v prihodnje.

Želimo vam doživete božične praznike in vse dobro v letu 2016.

Kolektiv podjetja EMITT d.o.o.

Ponujamo široko paleto medicinskih pripomočkov na naročilnico.

Vsaka beseda, vsak pogled,
vsako dejanje in vsak nasmeh
lahko prinese
srečo drugim ljudem.
Vsak trenutek je
lahko nov začetek
Srečno in zdravo 2016!

Nova Reha

Prodaja, izposoja in servis medicinskih pripomočkov

Mlinska cesta 1A, Ptuj

Tel/Fax: 02 782 01 06

GSM: 070 74 99 73

Servis: 070 40 77 79

e-mail: info@novareha.si

www.novareha.si

PEKARNA

Kolamerca

- kruh
- domači rezanci

OB SOBOTAH SPREJEMAMO NAROČILA
ZA PICE, GIBANICE ...

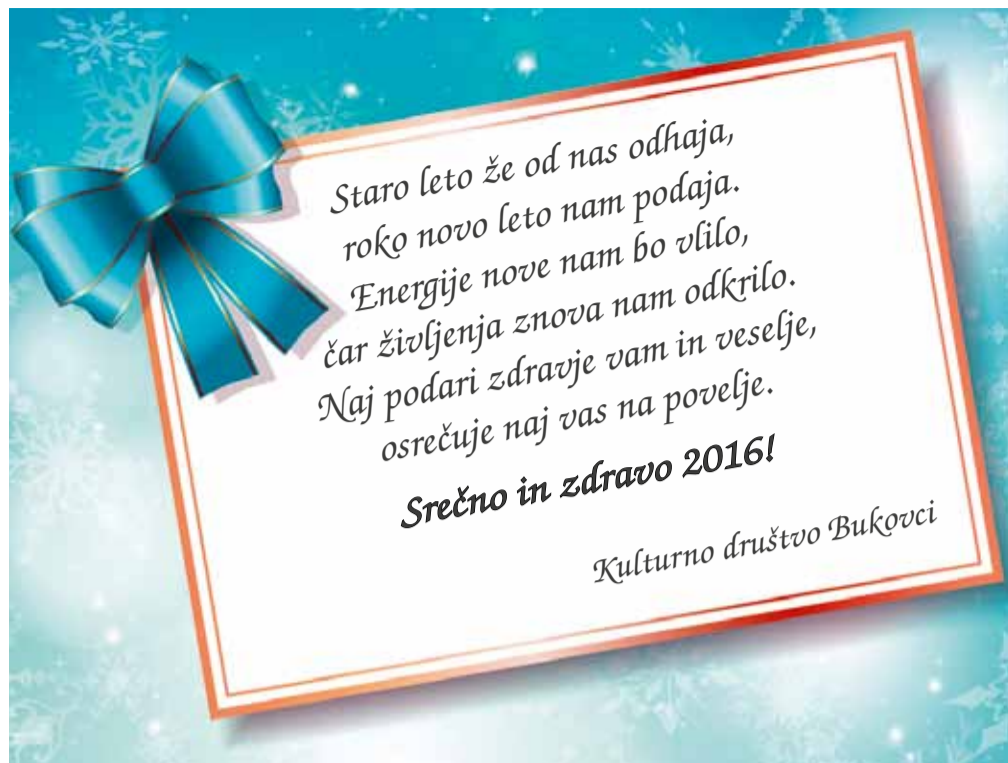
M: 051 312 342

Branka Fideršek s.p. Bukovci 89. 2281 Markovci

Zunaj se sliši glas božičnih pesmi,
v domovih prižigajo se praznične luči.
Naj v naša srca naselita se mir in toplina.
Naj čarobnost božiča in novega leta še dolgo živi.

Srečno 2016!

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Doseg vašega oglasa v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Naročila in informacije na
markovski.list@gmail.com

Spoštovani bralci in oglaševalci,
odslej naprej velja novost v ceniku oglaševanja v Listu iz Markovcev:
1 + 1 gratis, torej enega plačate, enega dobite ZASTONJ.

Uredniški odbor

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Anita Požegar s.p.

InfoTel.: 041 588 358

PE: Trg osvoboditve 10, LENART

anita@geomera.si

94 let Elizabete Cimerman iz Nove vasi

Foto: Marija Prelog

Lenkina Liza se še dobro spominja let pred drugo svetovno vojno

29. oktobra je svoj 94. rojstni dan praznovala Elizabeta Cimerman iz Nove vasi, po domače Lenkina Liza iz Nagošejncov. Kljub poznemu obisku so me bili veseli. Presenetil me je njihov živ spomin na otroštvo in življenje nasploh pred več kot 70 leti, hkrati pa tudi na dogajanje v današnji družbi. Njihova življenjska zgodba se je pričela v Belskem vrhu v Halozah, kjer so bili rojeni v oktobru 1921. leta. Po rani smrti matere je oče mlado Elizabeto dal služiti kmetu, kjer so morali zelo trdo delati. Oče si je medtem ustvaril družino. Po smrti njegove žene je Elizabete morala domov, da je skrbela za še zelo majhne sestre in brata. Ko je Elizabeta bila še mladenka, je hodilaprat perila grofom Herbstein. Vseskozi je tudi hodila na delo večjim kmetom v okolici. Poročili se je in rodila hčerko Angelo. Po moževi smrti je ostala sama z majhnim otrokom, čemur je sledila še selitev iz stanovanja. Življenje nekoč je bilo res zelo trdo in polno ovir.

V njeno življenje je posijal žarek upanja in tako se je poročila z Lenkinim Janezom iz Nove vasi. Rodila se jima je druga hčerka Kristina, ki danes zelo lepo skrbi za mamo. »Pravzaprav moram povedati, da me imajo vsi radi, jaz pa njih, tudi zet in obe vnukinji in pravnuk Niko. Vesela sem, ko pridejo na obisk vnuki in pravnuki iz Dolenjske. Dandanes mi je res lepo. Glede na moje življenjske preizkušnje si res ne bi nikoli mislila, da mi bo Bog namenil tako visoko starost. S hčerko Kristino pogosto obiskujeva jutranjo nedeljsko sveto mašo, le kolena imam »zanič«, so mi potožili.

Življenjsko zgodbo Lenkine Lize sem doživeto poslušala in se čudila njihovega optimizmu in hvaležnosti do svoje družine, ki ga izžarevajo. Želimo jim predvsem zdravja, da jih bomo obiskali tudi naslednje leto, ko bodo praznovali 95. rojstni dan.

Marija Prelog

Župan obiskal najstarejši občanki

Župan g. Milan Gabrovec je obiskal najstarejšo občanko občine Markovci, gospo Marijo Meznarič iz Strelcev, in dve leti mlajšo občanko, gospo Ivano Slana iz Prvencev.

Vsak človek pluje po reki življenja, ki je za vsakega drugačna. Vijuganje življenjske reke med zelenjem, kamenjem, po brzicah, spajanje z drugo reko življenja in spet razlitje na več rokavov ter spet skupaj v veliko reko skupnega ali samotnega življenja je velika uganka. Kako živeti, da preživiš in doživiš svoj čas življenja, je spet uganka. Nekaterim se izlije reka življenja med brzicami ali kamenjem, nekaterim že prej.

Prav te dni pred veselim decembrom sta praznovali svoja rojstna dneva dve naši občanki, ki sta v valovih življenja doživeli zelo veliko starost. Vse čestitke!

Župan je omenjeni gospe obiskal v predprazničnem času. Gospo Ivano Slana, rojeno 1920. leta, je obisk razveselil, saj je v prejšnji izdaji Lista iz Markovcev izrazila željo, da si želi srečanja z župa-

nom z željo, da ga spozna. Župan je obiskal tudi gospo Marijo Meznarič, ki je naša najstarejša občanka. Svojo jesen življenja preživlja v domu starejših na Ptujju.

Gospa Ivana Slana je med pogovorom poudarila: »Nekoč smo jedli raznoliko, zdravo kmečko domačo hrano. Bilo je težko. Živeli smo skromno, ni bilo takšnega razkošja, kot je danes. Veliko hrane se je pridelalo doma, na kmetiji, delali smo ročno. Ta boljše pridelke sem prodala na »trštvi« kot branjevka. Najbolj mi je ostalo v spominu, ko sem se odpravila na trštev v Slovensko Bistrico. Peljala sem se s kolesom. Med potjo, že pred Kidričevem, sem imela težave s kolesom. Počila je guma. Za popravilo kolesa sem porabila ves denar in še več, kot sem ga zaslužila tisti dan. Bilo je še veliko takšnih in tudi lepih dni v mojem življenju. Zelo vesela sem, da imam ob sebi moje najdražje. To me drži pokonci.«

Z županom sva se odpravila tudi na Ptuj, kjer sva obiskala našo najstarejšo občan-

Slavljenka Marija z družino

ko, gospo Marijo Meznarič. Na njenem obrazu in solzah v očeh je bilo razbrati notranjo veselje. Toplo se je razveselila šopka in obiska. »Taki mladi,« je bilo slišati in razbrati iz njenega razveseljivega obraza.

Sin Martin mi je opisal njeno pot življenja, povzel sem le nekaj njegovih misli: Z velikim ponosom, zavedajoč se, da ima še mamo, ki mu je dala življenje leta 1955, je povedal, da je imela zelo težko življenje. Kmalu po osnovni šoli je morala zapustiti domače ognjišče. Bila je dekla na kmetiji v Prvencih. Prav za-

radi njene skromnost in prepričanja, da mora uspeti v svojem življenju, ji je reka življenja dala moč, da je še vedno med nami. Pred kratkim je boj z boleznijo sodobnega časa izgubila hčera Slavica. To je mamo Marijo zelo potrla.

Veliko takšnih in drugačnih valov svoje reke življenja je morala prebroditi. Upamo in verjamemo, da je bilo nekaj teh valov življenja tudi veselih in uspešnih. Mislim in prepričan sem, da ji je prav takšno življenje podarilo tako veliko starost. Čestitamo.

Ivan Golob

Ivana Slana in Milan Gabrovec

Veliko sreče in lepih sanj naj vam prinese božični dan in novo leto naj zaživi radosti polno, brez solz in skrbi.

Vsem našim članicam, članom, občankam in občanom želimo srečno 2016!

DRUŠTVO UPOKOJENCEV MARKOVCI